Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: ***Εἰλικρινῆ Φιλίαν*** (περίεργον πῶς συνέβη αὐτό! σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ σου·) ***Ἔνδοξον Ψαριανὴν*** (εὐχαρίστως, ὡς βλέπεις· ἀλλὰ νά μου γράψῃς καὶ τόνομά της·) ***Ροδοστεφανωμένην Ἀνοιξίν*** (πρώτη τῆς τάξεώς σου μὲ 10 καθαρόν;! εὖγε, εὖγε!) ***Πολυξένην Σημέτα*** (χαίρω ποῦ θά μου γράψῃς τώρα συχνότερα·) ***Μικρὰν Φιλοπερίεργον*** (ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ γίνῃ καὶ νέα ἐκδρομή, ὥστε αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ κουμπαρᾶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του·) ***Νεαρὸν Μουσικὸν*** (εὖγε ποῦ ἀντιπροσώπευσες τόσον καλὰ τὸν πατέρα σου, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του· καὶ βέβαια πρέπει νὰ σου πάρῃ ἕνα ποδήλατον·) ***Σοφίαν Δ. Χασιώτου*** (τὰ φυλλάδια στέλλονται μὲ τὴν νέαν διεύθυνσιν· γράψε μου ποῖον δὲν ἔλαβες, νὰ σοῦ το στείλω·) ***Φλοῖσβον τοῦ Ἐδζείνου*** (Βραδεῖον ἐστάλη·) ***Παρνασὸν*** (σὲ συγχωρῶ μὲ τὴν καρδιάν μου διὰ τὴν μακρὰν σου σιωπήν, ἀφ' οὗ ἐπῆρες ἄριστα· καὶ ὁπὸ μένα ἕνα μπράβο καὶ εἰς ἀνώτερα! πρὸς τὸν φίλον σου ἐκεῖνον ἔστειλα φύλλον καὶ δελτίον ἐγγραφῆς· γιὰ νὰ ἰδοῦμε!) ***Σοφὸν Πιττακὸν*** (εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πάντοτε ἀκμαίαν ἀγάπην σου·) ***Κυνηγὸν τῆς Σιταρήθρας*** (χαίρω διὰ τὴν ἐπιστολήν σου «τὴν γέφυραν αὐτὴν τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ἀδρανείας καὶ σιωπῆς εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ ἐνέργειαν» εὖγε δ' ὅσα ὡραῖα γράφεις περὶ Ἑλληνόπαιδος·) ***Τίκ - Τάκ*** (ὄχι, ὄχι, δὲν εἶσαι ἔνοχος· εἰς τὰ φωνηεντόλιπα καὶ εἰς τὰ ἐλλιποσύμφωνα αἱ συμπτώσεις εἶνε συγναί, διότι μόνον γνωστὰς φράσεις εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ κανείς, καὶ ποῦ νὰ ἐνθυμῆ-αι πλέον· ποία ἐδημοσιεύθη καὶ ποία ὄχι!) ***Μυστικὸν Ψευδώνυμον*** (ἔστειλα· ***Ἱππότην τοῦ Ἀστέρος*** (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά·) ***Ἤρωα Θησέα*** (εἰπὲ εἰς τὴν ἀδελφήν σου ὅτι κανὲν ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα, τὰ ὁποῖα προτείνει, δὲν εἶνε ἐλεύθερον· πρὸς τὰ ***Ψάρι τῆς Ξηρᾶς*** ἀφ' οὗ δέχεται, σὺ πρῶτος θὰ στείλῃς τετρόδιον·) ***Μοῦσαν τοῦ Χοροῦ*** (θὰ τοῦ το ὑπενθυμίσω· ὁ Ἐπίλογος βεβαίως ἦτο τοῦ συγγραφέως· διατί ἐρωτᾷς;) ***Ρωσσίαν*** (εὖγε διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμόν· τώρα προσπάθησε νὰ γίνῃς καλά·) ***Μικρὰν Ἀθῆδα*** (ἀκοῦς ἐκεῖ ποῦ δὲν τον παραδέχομαι! ἐννέα εἶνε αὐτός!) ***Διοπτροφοροῦσαν*** (καλῶς νὰ ἔλθῃς· μὲ πολλὴν μου χαρὰν θὰ σε γνωρίσω κι' ἐγώ) ***Ἀρυσάνθεμον*** (ἔλαβα, καὶ τώρα στέλλω εἰς Πόρον·) ***Ἄνθος τοῦ Μαΐου*** (ἡ παραγγελία σου ἐξετελέσθη· καλὸν ταξεῖδι!) ***Αὐγερινὸν*** (γ'αφυρωτάτη ἡ περιγραφὴ τῆς ἐκδρομῆς, καὶ την ἀνέγνωσα χωρὶς νὰ κοιμηθῶ ὅπως σύ, μέσα εἰς τὴν ἄμαξαν·) ***Ἀργυρᾶν Συρίκταν*** (δὲν φαντάζεσαι μὲ πόσην εὐχαρίστησιν ἐγνώρισα τὸν καλὸν καὶ φιλόμουσον πατέρα σου· τώρα ἐννοῶ διατί εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τὰς πλέον ἐκλεκτὰς φίλας μου·) ***Ξενιτευμένον Σινωπέα*** (πῶς ἐπιθυμεῖς νὰνακοινώσω εἰς τὴν ***Φοινικίδα*** τόνομά σου; δημοσίως; τότε τὸ μανθάνουν ὅλοι καὶ δὲν ἔχεις πλέον ψευδώνυμον· τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ μου στείλῃς ἓν ἐπισκεπτήριόν σου νὰ τῆς το διαβιβάσω ὅσον διὰ τὰ Μ. Μυστικά, ὁ δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγήν, στέλλει πρῶτος·) ***Ἀνοιξιάτικην Βραδιάν, Ἐλαίαν τῆς Ἰθάκης*** (εἰς ὅλα σου τὰς ἀπορίας ἀπαντᾷ ὁ Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ, ὁ δημοσιευθεὶς φέτος εἰς τὰ πρῶτα φυλλάδια·) ***Ὠρίωνα*** (ὁ ***Ρωμαῖος Κιλέρων*** δὲν εἶνε ἀπὸ τὴν Σμύρνην οὔτε ἔλαβα ποτὲ ἐκεῖθεν ἐπιστολήν, δυναμένην νὰ προκαλέσῃ τοιαύτην ἀπάντησιν· σὲ συγχαίρω δι' ὅσα λέγεις καὶ κάμνεις ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος»·) ***Ἀρτανιὰν*** (ἀρκετὰ καλὴ ἡ μετάφρασις· ἀλλὰ τὸ διήγημα καθ' ἑαυτὸ δὲν μου ἤρεσε·) ***Κεντρὶ*** (δι' αὐτὰ ποῦ μ' ἐρωτᾷς εἶσαι ἐλεύθερος νὰ πιστεύσῃς καὶ νὰ παραδεχθῆς ὅτι θέλεις...) ***Ἀποπτᾶσαν Ἐλπίδα*** (φαίνεται ὅ,τι κάτι θὰ γίνῃ·) ***Πειραϊκὴν Ἀδραν*** (πολὺ μ' ἐλύπησε τὸ πάθημα τοῦ καλοῦ μας φίλου·) ***Εὐβοϊκὸν Ὁρίζοντα*** (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου·) ***Ι. Σολιώτην*** (ἔχει καλῶς·) ***Ἐθνικὸν Ὕμνον*** ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν καὶ δροσερωτάτην ἐπιστολήν σου· μετὰ χαρᾶς θὰ μάθουν οἱ φίλοι μου τοῦ Ἰονίου Πελάγους ὅτι θὰ ἐπισκεφθῇς τὰς πατρίδας των καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖς νὰ τους γνωρίσῃς· ὅλους·) ***Γαλλικὴν Σημαίαν*** (πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου, καὶ τί ὡραῖα ποῦ ἐκαύριζε· ξεύρεις τί ὄμως; ἡ φίλη σου σ' ἐγέλασε· δὲν εἶνε ἡ ***Κατσαρίδα***!) ***Ζωηρὰν Φλόγα*** (ποῦ στέλλει καὶ πάλιν τὸν ὀβολόν της διὰ τὸν Ἑλληνόπαιδα, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀγγουρολογωτάτου· εὖγέ της! καὶ πόσα ὡραῖα δὲν μου γράφει πάλιν σήμερα·!) ***Καυκασίαν*** (ἡ ὁποία, τὴν ἡμέραν ποῦ λαμβάνει τὸ φυλλάδιόν μου, νομίζει ὅτι ζῇ εἰς ἄλλον κόσμον·) ***Παιδικὴν Χαρὰν*** (ἀ, τί ὡραία ποῦ εἶνε ἡ ἐξοχή σου! ἐλπίζω καὶ εὔχομαι νἀναρρώσῃς τελείως·) ***Ἐρυθρὰν Ἀνθοδέσμην*** (νά μου φιλήσῃς καὶ τὸν χαριτωμένον ἀνεψιόν, μὲ τὰ νόστιμα λογάκια του·) ***Στήριγμα τῆς Μητρὸς*** (ποῦ ἀπολαμβάνει ὅλην τὴν εὐτυχίαν τῶν διακοπῶν, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ***Φάσματος τῆς Νυκτὸς***·) ***Ὀβραίαν Μακαριότητα*** (καὶ βέβαια πρέπει νὰ μου γράφῃς τακτικά· ὀλίγον ἔλειψε νὰ σε ξεχάσω, ἀλλὰ ἔγὼ δὲν ξεχάνω ποτέ·) ***Ὡραίους Πρίγγιπας*** (ἀς λήξῃ λοιπὸν ἡ συζήτησις ἔτσι·) ***Ἀσπροποταμίτην*** (βεβαίως· καὶ σου εὔχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν·) ***Ἀνεμοστρόβιλον*** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Ἰουλίου, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟΜΟΙ
"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 16 (οἱ ἐξῆς: **4,5,6,7,9,14,15, 16,17,18,19,20,21,22,23,24**) πρὸς δρ. 1 ἕκαστος διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, πρὸς δραχ. 1,10 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, καὶ πρὸς φράγκον χρυσοῦν 1 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

ΤΟΜΟΙ 6 (οἱ ἐξῆς: **1,3,8,12,13,14**) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ **10ος** πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 6: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898 καὶ 1899, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 7.—Χρυσόδετος φρ. 10.

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ *ἀνὰ δύο* εὑρίσκονται καὶ οἱ τόμοι τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως». Ἐπὶ τῆς σημειουμένης δὲ ἀνωτέρω τιμῆς αὐτῶν ὡς ἀδέτων, ποοσαίθενται καὶ φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον ἑκάστης δυάδος τόμων.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ λεπτομερής, μὲ τὰ περιεχόμενα ἑκάστου τόμου τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, στέλλεται πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 11 Σεπτεμβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἐρμαείῳ μας εἰς φραγκίλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

376. Λεξίγριφος.

Τὸ πρῶτόν μου εἶσαι σύ — τὸ δεύτερον ἀγὼν
Καὶ τ' ὅλον θὰ εὑρῇς, — εἰς πρόσωπον ζητῶν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παρνασοῦ [Ε]

377. Ἀναγραμματισμός.

Εἶμαι ὄσμα, πόλις κι' ὄρος, ἂν ὡς ἔχω με ἀφίσῃς,
Δύο πρόσωπα θὰ ἔχω, ἂν με ἀναγραμματίσῃς.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνεμώνης [Ε]

378. Στοιχειόγριφος.

Βγάλε θῆτα βάλε λᾶ
Καὶ χωρὶς νὰ σε γελᾷ,
Κάποιον μέρος τῆς οἰκίας
Θὰ σκορπίζῃ μελῳδίας.
Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Ν. Νικολαΐδου [Ε]

379. Κυβόλεξον.

1. Στὴν ὕλην τοῦτο ζήτησε, εἰς ἅπαντα τὰ σώματα.
2. Παρέρχεται τὸ δεύτερον καὶ δὲν ξαναγυρίζῃ.
3. Τὸ τρίτον μου ἔχει ζωήν, ὅπως καθεὶς γνωρίζει,
4. Τὸ τέταρτον σεῶν γυναικῶν θὰ βρῆτε τὰ ὀνόματα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ [Ε]

380. Τρίγωνον.

Διὰ τῶν γραμμάτων ΕΖΙΚΛΟΡΣΥΧΩ σχημάτισον ἰσοσκελὲς τρίγωνον, τοῦ ὁποίου ἑκάστη πλευρὰ θὰποτελῇ λέξιν ἐκ πέντε γραμμάτων.
Ἐστάλη ὑπὸ Θησέως Πενδίου [Ε]

381. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8	=	Ποιητής.
2 3 4 7 8	=	Ποταμός.
3 5 6 4 7 8	=	Ἀρωματικόν.
4 5 3 2 5	=	Κράτος.
5 6 3 7 8	=	Ποταμός.
6 7 4 7 3	=	Ἄνθος.
7 2 7 8	=	Ἀντωνυμία.
8 5 6 5	=	Πρόσωπον τῆς Γραφῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

382. Φύρδην - Μίγδην

Σποράθων ματάγρομας λονὺξ λεπαέκτηον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τίκ - Τάκ. [Ε]

383. Ἐπανόρθωσις Φράσεως.

[Διὰ τῆς καταλλήλου μεταθέσεως τῶν λέξεων, ἀπόδοσε εἰς τὴν κατωτέρω φράσιν τὴν λογικὴν αὐτῆς ἔννοιαν. Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως θὰ μείνουν εἰς τὰς πρὸ αὐτῶν λέξεις.]

«Πρὸς τοὺς φόρους προσηνέχθη ὁ Σερτώριος, διότι ἐκεῖνοι ἔπειτα ὡμὸς τοὺς Ἱσπανοὺς δὲν ἠνείχοντο.»
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσπροποταμίτου [Ε]

384. Ἀστεῖον Παρόραμα.

Τὰ μακρὰ μυστάκια τρέπουν καὶ φιλοῦν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σελεύκου τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

385. Φωνηεντόλιπον.

δν-γθ-κκ-μ-νμκτν
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σωπηλῆς Νυκτὸς [Ε]

386. Γρῖφος.

A
H H
A σιβ A L τί; ὤ!
H H
A

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτόπαιδος. [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 24.

296. Αἰκατερίνη (Ε, Κ, τε, ρίνη).—297. Λύκος-Λάκκος.—298. Καλὸς — κάλλος.—299. Ὄνυξ- ξυνό.

300. ΚΑΛ—ΛΙ—ΚΡΑ—ΤΙ—ΔΑΣ
ΛΙ —ΒΑ—ΝΙ —ΟΣ
ΚΡΑ—ΝΙ—ΟΝ
ΤΙ —ΟΣ
ΔΑΣ

301. ΑΕΤΙΟΣ (Ἑστία, Τίτος, Ἰτέα, Ὄσσα, Σός.)—302.—303. 1. Σκιάν. 2. Δύο Ἕλληνες.— 304. Γινομένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Σ σχηματίζονται: ἴστος, Στάδιον, Σάλος Ὀποῦς, Σοῦσα (ΙΣΣΟΣ, ΟΔΟΥΣ).—305. Ἡ ἕξις κόρον γεννᾷ.—306. Ἡ ἔνδεια, ἡ ἐπιδημία, ἡ ἐπίνοια, ἡ περίπολος, εἶνε πάντα θηλυκά. — 307. (Ἡ λύσις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τοῦ προσεχοῦς φύλλου.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσία καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοστηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1900 Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 32

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 257.)

Παράδοξον πρᾶγμα!.. μόλις ἡ ἀλήθεια ἐπεβεβαιώθη, καὶ διεδόθη ἀμέσως δι' ἀγωγῶν ἀγνώστων μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα. Ill news travel fast, αἱ κακαὶ εἰδήσεις ταξειδεύουν γρήγορα, λέγει μία ἀγγλικὴ παροιμία, καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτῆς ἐφάνη ἀμέσως.

Χθὲς ἀκόμη, ἡ μικρὰ πόλις ἦτο ὅλη φαιδρότης καὶ ζωή· παντοῦ δὲ ἀντήχει ὁ ζωηρὸς ἦχος τῆς σκαπάνης· ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον μερικοὶ ἀνησυχαστικοὶ ψιθυρισμοὶ ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν: «δὲν ἦσαν δὰ καὶ τόσον λαμπρὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεως... τόσων μηνῶν ἐργασία τί ἀπέφερε;... ἡ Ἀφρικὴ δὲν εἶχε χρυσάφι εἰς τὰ σπλάγχνα της, τὸ εἶχαν ἀπομυζήσῃ ἄλλοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔπρεπε νὰ διεύθυνθῇ κανείς, εἰς τὸ Κλονδάϊκ ἐπήγαιναν ὅσοι ἤξευραν τί τοὺς γίνεται. Ὅσοι εἶχαν μυαλὸ ἔπρεπε νὰ φύγουν τὸ γρηγορώτερον ἀπ' ἐκεῖ.»

Αἱ διαδόσεις ηὔξανον· «ἡ ἑταιρεία μὲ τὸ μεγάλον ὄνομα δὲν ἤξιζε τίποτε· ἐγέλασαν τὸν κόσμον καὶ ἐπῆραν τὰ χρήματά του.» Μολονότι δὲ οἱ ἐκεῖ συρρεύσαντες ἐργάται οὐδὲ ὀβολὸν ἔφερον εἰς τὴν ἑταιρείαν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐργασίαν των, ἡ ὁποία ἀκριβοπληρώνετο, μερικοὶ ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται καὶ περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἔρριπτον βλέμματα ἄγρια, καὶ ἔκαμνον ἀπειλητικὰ κινήματα ὅταν διήρχοντο πλησίον των ὁ κ. Μασσαί, ὁ υἱός του ἢ ὁ λόρδος Φαϊρφήλδ.

Τὴν ἐπαύριον, μεγάλη κίνησις εἰς τὴν παραποτάμιον ἀποικίαν· κρότος τροχῶν ἁμαξῶν ἠκούετο καὶ πλατάγισμα μαστίγων· εἰς ἐκ τῶν ζωηροτέρων ἀποίκων, ὁ διατηρῶν τὸ περισσότερον συχναζόμενον ποτοπωλεῖον, ἐσώρευσε τὰ πράγματά του εἰς ἁμάξια καὶ ἐπῆγε νὰ ζητήσῃ ἄλλοῦ τύχην.

Τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα γενικῆς μετανασταστεύσεως. Παντοῦ ἔβλεπε κανεὶς ἀνθρώπους φορτώνοντας τὰ ἐπιπλά των ἐπάνω εἰς ἁμάξια, εἰς ἡμιόνους, εἰς βῶδια, εἰς ὄνους, ἢ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν των ράχιν· οἱ μὴ ἔχοντες μέσα μετακομίσεως, παρεκάλουν τοὺς εὐτυχεῖς τοὺς ἔχοντας ἐν ζῷον νὰ τοῖς δώσουν τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγουν μαζί των· αἱ ἐργασίαι ἐγκατελείφθησαν, ὁμάδες ἀνθρώπων συνηθροίζοντο εἰς ὅλας τὰς γωνίας καὶ συνεζήτουν ἂν τὸ μεταλλεῖον δὲν ἦτο γιγαντιαῖον σχέδιον ἀπάτης πρὸς ἁρπαγὴν τοῦ ξένου χρήματος, καὶ ἂν ἔπρεπε νὰ μείνουν εἰς τὸ ἄγονον ἐκεῖνο ἔδαφος, ἢ νὰ φύγουν ὅπως οἱ ποντικοὶ ἀπὸ τὸ πλοῖον ὅταν προαισθάνωνται τὸ ναυάγιον.

Μία εἴδησις, ἥτις ἦλθεν ἄγνωστον πόθεν, διεδόθη ἀστραπηδὸν καὶ ἠνάγκασε καὶ τοὺς ἀναποφασίστους ν' ἀποφασίσουν· πλουσιώτατον μεταλλεῖον χρυσοῦ ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Λιμπόπου.

Τότε κατέλαβε τοὺς χρυσοθήρας ἀληθὴς παραφορά· ταχύτερον καὶ ἀφ' ὅ,τι ἦλθαν, ἐξεκίνησαν σωρηδόν, καθ' ὁμάδας, κατ' ἀγέλας, κατὰ ἑκατοστύας, καὶ μετ' ὀλίγον κατὰ χιλιάδας· ὡς νέφη ἀκρίδων εἶχαν ἐπιπέσῃ εἰς τὰ πέριξ τοῦ φοινικικοῦ πύργου, καὶ τώρα ὡς ἀγέλαι κοράκων ἀνεχώρησαν κρώζοντες, μεταφέροντες ἀλλοῦ τὴν ἀκόρεστον δίψαν των τοῦ χρήματος, τὴν ἀνίατον ὀκνηρίαν των καὶ τὰς κακίας των.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τὸ Μασσαιχώριον εἶχεν ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τὸν θορυβώδη ἐκεῖνον πληθυσμόν. Ἔμενον μόνον αἱ κεναὶ καλύβαι, χωρὶς θύρας, χωρὶς παραθυρόφυλλα, χωρὶς κλεῖθρα· τὸ δὲ κενὸν τοῦτο καθίστα ἔτι ζωηροτέραν τὴν ἐντύπωσιν τῆς καταστροφῆς, τῆς ἀνεπανορθώτου συμφορᾶς, ἥτις ἐπεκάθητο ἐπὶ ὅλης τῆς χώρας... Εἰς τὴν μεγάλην σιωπήν, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν, οἱ δυστυχεῖς διευθυνταὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἤκουον μόνον τοὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν των, τὰς ὁποίας κστεσπάρασσον αἱ θλιβερώτα-

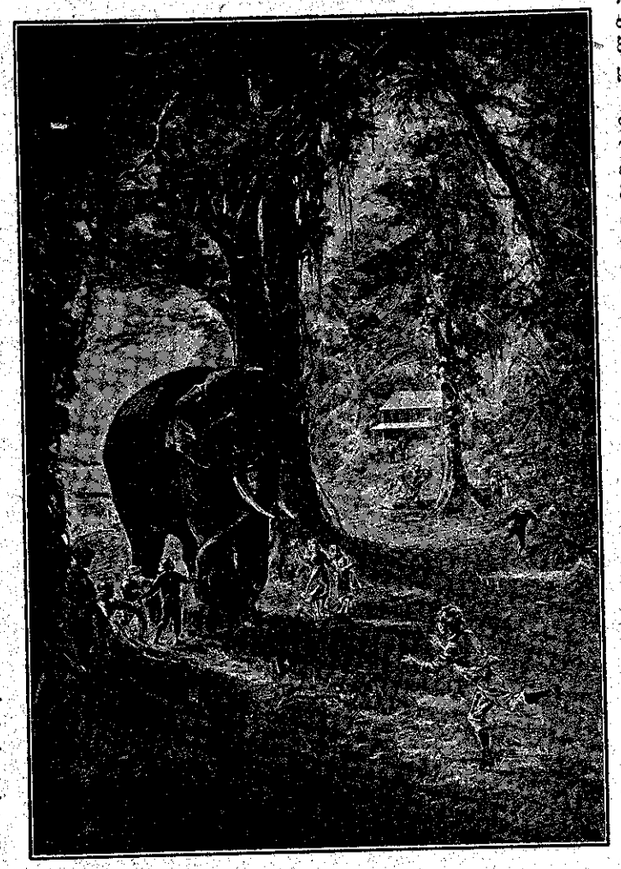

«Εἰς τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων, περιφέρεται ὁ Γολιάθ»...

ται εἰδήσεις αἱ φθάνουσαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ χρηματιστήρια τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου. Κραυγὴ παγκόσμιος ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως ἠκούετο πανταχόθεν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατ' ἀρχὰς ἐξέφραζον ἀμφιβολίαν, ἔπειτα λύσσαν διότι ἠπατήθησαν. Αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρείας κατέπιπτον κατὰ σαράντα καὶ πενῆντα φράγκα καθ' ἑκάστην, ἀνέβαινον πρὸς στιγμὴν διὰ τῶν τεχνασμάτων ἐπιτηδείων κερδοσκόπων, ἀλλ' ἔπειτα κατεκρημνίζοντο βαθύτερον, καὶ ἔφθασεν εἰς ἓν φράγκον ἡ μετοχή, εἰς δέκα λεπτά, καὶ δὲν ἠγόραζε κανείς !..

Ἡ πανωλεθρία ἐν ὅλῃ τῇ φρίκῃ της!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ. — ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΧΡΥΣΟΡΥΧΕΙΟΝ

Εἰς τὰς ὀδυνηρὰς αὐτὰς δοκιμασίας ἡ κυρία Μασσαὶ ἔδιδε τὸ παράδειγμα τῆς καρτερίας. Πάντοτε γενναία καὶ προσπαθοῦσα νὰ φανῇ φαιδρά. ἐνισχύετο ἀπὸ τὴν χιμιρικὴν ἴσως ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ μέρισμα, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, εἰς τοὺς μετόχους. καὶ ὅτι θ' ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Μασσαὶ δὲν ὠφελήθησαν δόλου ἀπὸ τὴν καταστροφήν.

Εἰς τὸς σκέψεις της ταύτας βοηθὸν εἶχε τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ υἱοῦ της καὶ τοῦ λόρδου Φάϊρφηλδ.

Οὗτος, μαθὼν εἰς ποίαν γελοιωδεστάτην τιμὴν ἐξέπεσαν αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρείας, ἐσκέφθη φυσικώτατα ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποτίμησις ἦτο πραγματικῶς ὑπερβολική, ἀφ' οὗ ἔμενεν ἐνεργητικὸν τόσης ἀξίας, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτὴν τὴν ὑπερβολὴν τῆς κρίσεως πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Ἐτηλεγράφησε λοιπὸν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν διαταγὴν ν' ἀγοράσουν εἰς προσωπικόν του λογαριασμὸν ὅλας τὰς μετοχὰς τὰς πωλουμένας ὀλιγώτερον τῶν δεκαπέντε λεπτῶν. Μὲ χιλιάδας τινας λιρῶν στερλινῶν οἱ πράκτορες τοῦ λόρδου Φάϊρφηλδ συνέλεξαν πελωρίας δέσμας μετοχῶν, ἢ μᾶλλον περισσότερον ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπέτυχεν ἡ ἀγορὰ αὕτη, ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἐρρῖκον τί ἔπραξε, προσθέσας ὅτι δὲν ἐλυπεῖτο διόλου τοὺς ἀνοήτους, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν εἰς τόσον εὐτελῆ τιμὴν τὰς μετοχάς, πασακινούμενοι: ἀπὸ τὰς δυσχρέστους εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν. Μήπως δὲν ἔμενεν ἡ γῆ, καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ καὶ ὅλα τὰ μὴ ἐκφορτωθέντα μηχανήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἐπιστραφοῦν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ ποσὸν ὄχι εὐκαταφρόνητον ;

— Εἰξεύρεις, ἐξηκολούθησεν ὁ λόρδος, ὅτι μὲ τὴν παροῦσαν τιμὴν τῶν μετοχῶν ἡ ἐπιχείρησις ἠμπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ ;...

—Τὸ εὔχομαι ἐκ καρδίας; καὶ θὰ προσπαθήσω ὁλοψύχως νὰ δικαιώσω τὰς ἐλπίδας σας, ἀπηντήσεν ὁ Ἐρρῖκος Μασσαί.

— Εἰπέτε μου τὸ σχέδιόν σας.

— Τὸ σχέδιόν μου εἶνε ἁπλούστατον Ἐν πρώτοις θὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς χρυσοφόρου φλεβός. Εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους, μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἔχομεν τώρα, εἰμποροῦμεν νὰ τὸ κατορθώσωμεν· θὰ ἔχωμεν δὲ καθαρὸν εἰσόδημα πεντακοσίας ἕως ἑξακοσίας χιλιάδας φράγκα. Ἔπειτα θὰ ἐκκαμινεύσωμεν τὰς σκωρίας τῶν Φοινίκων μὲ τὰς νέας μεθόδους· θὰ ἔχωμεν καὶ ἀπ' ἐδῶ τέσσαρα ἢ πέντε γραμμάρια χρυσοῦ κατὰ τόνον. Τριγύρω μας ἐδῶ ὑπάρχουν καταπληκτικὰ ποσὰ τοιαύτης σκωρίας. Ἡ κατεργασία της δὲν ἀπαιτεῖ πολύπλοκα μηχανήματα. Ἡ μεγαλειτέρα δυσκολία εἶνε ἡ ἔλλειψις χειρῶν, ἀλλ' ἐν πρώτοις ἔχομεν τὸν σιδηρόδρομον ὅστις διευκολύνει τὴν μεταφορὰν, καὶ ἔπειτα μὲ τὴν προσφορὰν μεγάλων ἡμερομισθίων θὰ ἑλκύσωμεν χωρὶς ἄλλο ἐργάτας. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σκωρίας ταύτης δὲν θ' ἀπαιτήσῃ πολλὰς δαπάνας, ἀφ' οὗ τὸ ὑλικὸν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς μόλις σκεπασμένον ἀπὸ χόρτον.

—Τότε λοιπὸν θριαμβεύομεν, εἶπεν ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ.

—Ἐξασφαλίζομεν ὡρισμένον εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα θὰ διαθέσωμεν.

—Καὶ ἂν σᾶς ἀφήσω ἐλεύθερον νὰ δαπανήσετε ὅσα θέλετε δι' ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως ;...

—Τότε σᾶς ἐγγυῶμαι εἰσόδημα δεκαπέντε ἕως εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τὸ ἔτος.

—Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶνε ἀπαραίτητος παράγων τοῦ σχεδίου σας ;

—Ὦ βέβαια...

—Τότε λοιπὸν πρέπει νὰ δώσωμεν ζωὴν εἰς τὴν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν αὐτῆς τῆς γραμμῆς ὥστε νὰ εἰμπορῇ νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας της.

—Ἐξ ἅπαντος· καὶ τοῦτο ἀκριβῶς μὲ ἀνησυχεῖ. Πῶς νὰ συντηρήσωμεν γραμμὴν ἡ ὁποία διασχίζει μόνον ἐρήμους;

—Ἓν μόνον μέσον ὑπάρχει, νὰ μεταβάλωμεν τὰς ἐρήμους ταύτας ἢ τοὐλάχιστον μέρος αὐτῶν εἰς καλλιεργημένας ἐκτάσεις.

— Αὐτὸ θ' ἀπαιτήσῃ ὄχι μόνον κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μᾶς λείπουν.

— Τὰ κεφάλαια τὰ ἔχομεν. Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἑλκύομεν μὲ τὰ πραγματικὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς δώσωμεν.

— Τότε ἡ δουλειὰ πάγει θαυμάσια ! Εἰς ὀλίγα ἔτη, μὲ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου ἀφ' ἑτέρου, θὰ μεταμορφώσωμεν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἡ ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία ἀπέτυχε τόσον οἰκτρῶς εἰς τὴν ἀρχήν, θὰ γίνῃ ἐπικερδεστάτη.

— Ὅ,τι εἶνε δυνατὸν πρέπει νὰ ἐκτελῆται, εἶπε δογματικῶς ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ.

Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ καὶ ὁ Ἐρρῖκος ἔτειναν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, ὁ δ' Ἐρρῖκος ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὴν εὐτυχῆ εἴδησιν τῆς συμφωνίας ταύτης.

Διὰ τῆς προθυμίας τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ ἄλλου, τὰ πράγματα μετέβαλον ὄψιν μετά τινας ἑβδομάδας.

Ἡ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς χρυσοφόρου φλεβὸς κάμινος ἐπανέλαβε τὰς ἐρσίας της· μηχανήματα δὲ πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν φοινικικῶν σκωριῶν ἀνηγέρθησαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· ἐργάται μαῦροι, τοὺς ὁποίους εἵλκυσε τὸ σημαντικὸν ἡμερομίσθιον, συνέρρευσαν πάλιν εἰς τὸ Μασσαιχώριον. Καὶ ἰνδοὶ καὶ κινέζοι ἦλθον ἐκ τῶν ἀγγλικῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας. Ἐν ᾧ δὲ αἱ σκωρίαι ὑψοῦντο εἰς πελωρίας πυραμίδας πλησίον τῶν ἐκκαμινευτικῶν μηχανημάτων, ἐπὶ τοῦ βαθέως ὀργωθέντος ἐδάφους ἐξετείνοντο κατὰ μικρόν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μασσαὶ καὶ τοῦ ἰατροῦ, φυτεῖαι καφέ, τεῖου καὶ βάμβακος· ἄλλοι ἀγροὶ προωρίσθησαν εἰς παραγωγὴν λεμονίων, πορτοκαλλίων, σύκων, ροδακίνων, καὶ βανανῶν· ἄλλοι δὲ εἰς τὴν κλιτὺν τοῦ λόφου εἰς ἀμπελοφυτείαν. Διότι τὸ ἡμιτροπικὸν κλίμα τοῦ Μασσαιχωρίου ἦτο τόσον ὁμοιόμορφον καὶ τόσον γλυκύ, ὥστε ἐπέτρεπεν ὅλας τὰς γεωργικὰς ἀποπειρας. Εἰς τὰς κοιλάδας, τὰς ὁποίας ἐπότιζον τὰ μικρὰ παραποτάμια τοῦ ποταμίου τοῦ Ρινοκέρου, ἐφύτευ χόρτον λεπτόν· τοῦτο τὸ μέρος ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Ὁ ἰχτρὸς ἤλπιζε νὰ ἐγκλιματίσῃ ἐκεῖ καὶ τὸν ἵππον, τὸν ὁποῖον εἰδικὴ ἀσθένεια τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἐξολοθρεύει σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν· κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Γεράρδου εὗρε θάμνον τινά, τὸν ὁποῖον τρώγουν ὁρμεμφύτως τὰ παχύδερμα τῆς Ἀφρικῆς ὅταν ἀσθενοῦν, ἐφρόνει δὲ ὅτι οὗτος θὰ εἶνε καὶ τῶν ἵππων ἡ πανάκεια, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιθυμοῦν οἱ γεωργοὶ τοῦ Τρανσβαάλ.

Ἐν μέσῳ τῶν ποικίλων τούτων ἐργασιῶν καὶ τῆς διαρκοῦς δραστηριότητος, δὲν ὑπῆρχε πλέον τόπος διὰ λύπας καὶ μερίμνας. Μόνη ἡ κυρία Μασσαὶ εἶχε τὴν διαρκῆ της ἀνησυχίαν, νὰ μὴ ζημιωθοῦν αἱ ἔντιμοι καὶ πτωχαὶ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἐνεπιστεύθησαν τὰς οἰκονομίας των εἰς ἐπιχείρησιν ναυαγήσασαν.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἐνεθάρρυνεν ὁ Ἐρρῖκος.

— Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, τῇ εἶπε μίαν ἡμέραν, ὅτι τὸ χρυσωρυχεῖον τὸ ὁποῖον εὑρήκαμεν ἦτο ἀπέραντον, ὅπως τὸ ἐφαντάσθημεν, πάλιν ἡ ἐκμετάλλευσίς του θὰ ἐβράδυνε, καὶ τὰ πρῶτα ἔτη θὰ ἦσαν

ἔτη θυσιῶν. Ἡ ἐπιχείρισις θὰ ἔδιδε μέρισμα ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Λοιπόν, καλή μου μητέρα, καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς μετόχους μας δὲν κατελήφθησαν ἀπὸ τὸν πανικὸν ἀλλ' ἐκράτησαν τὰς μετοχάς των, θὰ φθάσουν εἰς τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα εἰς χρονικὸν διάστημα ὀλίγον περισσότερον. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ νὰ περιμένουν τὸ μέρισμά των ἀπὸ τὸ πλουσιώτατον μεταλλεῖον τῆς γῆς, ὅπως τὸ ἐνομίσαμεν, θὰ τὸ λαμβάνουν ἀπὸ τὰς ὡραιοτάτας φυτείας τῆς γῆς.

— Εἶσαι βέβαιος, Ἐρρῖκε; Ὦ, ἂν ἦσαν ὅλα ὅπως τὰ ἔλεγες, ποῖον βάρος θὰ ἔφευγεν ἀπὸ τὸ στῆθός μου !..

— Θὰ τὸ ἴδῃτε, μητέρα. Ἡ γῆ αὐτὴ ἔχει θαυμασίαν γονιμότητα. Ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐπετύχαμεν, εἰμπορῶ νὰ βεβαιώσω ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς μετόχους, οἱ ὁποῖοι ἤξευραν νὰ περιμένουν, δὲν θὰ χάσῃ τίποτε.

— Ἡ τιμή μας νὰ σωθῇ· αὐτὴ εἶνε δι' ἡμᾶς ἡ ἀληθινὴ πηγὴ τῆς εὐτυχίας!.

Καὶ ἦτο ἀληθές· εἰς τὰς ἐκλεκτὰς ταύτας ψυχὰς ὁ πλοῦτος θὰ ἦτο μισητὸς ἂν ἐξηγοράζετο διὰ τῆς τιμῆς. Ἀλλ' ἂν δὲν εὗρον τὸν πλοῦτον, εὗρον ὅμως τὴν ἡσυχον ἄνεσιν, ἐν τῇ πρασίνῃ ἐκείνῃ γωνίᾳ ὅπου τοὺς ἔρριψεν ἡ τύχη. Ὅ,τι αἱ πρῶται καὶ κύριαι βιοτεχνίαι ἠμποροῦν νὰ δώσουν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὰ εἶχον ἄφθονα, γεννήματα, λαχανικά, μαλλίον, βαμβάκιον, καρπούς, ἄνθη, — χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὸν καθαρὸν ἀέρα τοῦ βουνοῦ, τὸ διαυγὲς νερὸν τοῦ ποταμοῦ. καὶ τὰ ψήγματα τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα ἐλησμόνησαν οἱ Φοίνικες χρυσοθῆραι εἰς τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον.

Μετ' ὀλίγον αἱ φυτεῖαι ἤρχισαν νὰ παράγουν ἀφθόνως, αἱ ἀγέλαι ἔδιδον τὸ μαλλίον καὶ τὸ κρέας των, τὰ κλήματα ἐφορτώθησαν μὲ χρυσᾶς σταφυλάς. Ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὸ ἰατρικὸν τῶν ἵππων, ἐξήλειψε τὴν ἐπιδημίαν καὶ ἐδώρησεν εἰς τοὺς κατοίκους πιστὸν καὶ ἀνεκτίμητον βοηθόν.

Ἦλθε τέλος ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ προϊόντα τοῦ Μασσαιχωρίου ἐξαγόμενα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὰς πορτογαλλικὰς ἀκτὰς καὶ μεταβαλλόμενα εἰς χρυσᾶ νομίσματα, εἰσέρρευσαν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἑταιρείας καὶ ἐμοιράσθησαν ὡς μάννα εὐεργετικὸν εἰς τοὺς μετόχους.

Ἡ ἀγαθὴ φήμη τοῦ τόπου προσείλκυσεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον φιλόπονον πληθυσμόν, ὅλως διόλου διάφορον ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος αἰφνιδίως εἰσέβαλε καὶ αἰφνιδίως ἐξηφανίσθη. Ἀφ' οὗ δ' ηὔξησεν ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ συναλλαγαί, ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή, τῆς ὁποίας ἡ συντήρησις δὲν ἀπῄτει μεγάλας δαπάνας, ἔγινε καὶ αὐτὴ πηγὴ σημαντικῶν εἰσοδημάτων.

Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἐπανήρχετο συχνὰ μὲ τὴν Λαίδην Θεοδώραν, διότι καὶ οἱ δύο ἠγάπων τὰ ταξείδια. Εἰς ἑκάστην δὲ ἐπίσκεψίν των ἐθαύμαζον τὰς προόδους τῆς ἀποικίας, ἦλθε δὲ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ παντοειδῆ γεωργικὰ προϊόντα τόσον ὑπερέβησαν τὰ μεταλλευτικά, ὥστε ἀφ' οὗ ἐξηντλήθη ἡ χρυσοφόρος φλέψ, διὰ κοινῆς συμφωνίας, ἀπεφασίσθη ἡ κατάπαυσις τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν τῶν Φοινίκων.

Τοῦτο ἦτο τὸ τέλος τῆς χρυσοφόρου φλεβός, σήμερον δὲ μόνη ἡ ἀνάμνησίς της μένει. Τὸ Μασσαιχώριον ἀκμάζει καὶ κατέστη μεγάλη ἀφρικανικὴ κωμόπολις, γεωργικὴ καὶ εἰρηνική

Ὁ Γεράρδος ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικήν του θητείαν, ὁ δὲ Ἐρρῖκος θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν εὕρῃ, διότι ἔχει ἀνάγκην νὰ πατήσῃ τὸ γενέθλιον ἔδαφος. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των θὰ γίνῃ ὁ γάμος τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Χαρδοῦήνου. Ὁ νεαρὸς ἀρχαιολόγος εὗρε τὴν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας τὴν ἔλλειψιν τόσον ἠσθάνετο. Ὁ πρῶτος τόμος του περὶ τῶν Φοινικικῶν ἀρχαιοτήτων ἐξετιμήθη πολύ, καὶ μετεφράσθη ἤδη εἰς πολλὰς γλώσσας, ἡ δὲ περιγραφὴ τοῦ ἀρχαίου μεταλλείου καὶ τῶν ἀξιοθαυμάστων λαβυρίνθων του ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν σοφῶν. Τὸ ὄνομά του ἔγινε πασίγνωστον καὶ ἔνδοξον.

Ἡ Λίνα πηδᾷ ἀπὸ τὴν χαράν της, συλλογιζομένη ὅτι θὰ φορέσῃ πρώτην φορὰν «μακρὺ φουστάνι» εἰς τὸν γάμον τῆς Κοραλίας. Πλὴν αὐτῆς, παράνυμφος θὰ εἶνε καὶ ἡ Μάρθα Μωβιλαίν. Εἰς μίαν ἐκδρομήν του εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὁ Ἐρρῖκος ἐπανεῦρε τὴν ἐξαίρετον βοερικὴν οἰκογένειαν. Ὁ πατὴρ ἐξέφρασε μεγάλην χαρὰν ὅταν ἔμαθε ὅτι ἐγκατέλειψεν τὸ κατηραμένον κυνήγιον τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐπανῆλθον εἰς τας ἁγνὰς παραδόσεις τοῦ πατριαρχικοῦ βίου.

Ἡ Μάρθα, κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῆς κυρίας Μασσαὶ καὶ τῶν θυγατέρων της, ἦλθε νὰ περάσῃ μῆνάς τινας εἰς τὸ Μασσαιχώριον· εἰς τὰς μακρινὸς αὐτὰς χώρας, βλέπετε, αἱ ἐπισκέψεις διαρκοῦν πολύ. Ἔγινε λεπτοφυεστέρα, ὡραιοτέρα, ἔμαθε δὲ καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, χάριν τῶν φίλων της, καὶ ὁμιλεῖ αὐτὴν ἀπταίστως· ἡ χάρις αὐτῆς καὶ τὰ ψυχικὰ προσόντα της τόσον κατέθελξαν τὴν κυρίαν Μασσαί, ὥστε εὔχεται νὰ τὴν ἀποκαλέσῃ μίαν ἡμέραν κόρην της. Θὰ πραγματοποιηθῇ ἄραγε ὁ πόθος οὗτος ; Τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἐρρίκου· ἡ Μάρθα βεβαίως δὲν θὰ εἴπῃ ὄχι.

Ὁ Μπολόλος καὶ ἡ Μίκ-Μίκ ἔγιναν ἀρχηγοὶ πολυαρίθμου οἰκογενείας. Ὁ Γιοῦμβος ἔκαμε τὸ λαμπρὸν συνοικέσιον τὸ ὁποῖον ὠνειροπόλει, ἀλλ' εἶνε κατα-λυπημένος διότι ἀπέκτησεν ἕως τώρα τρεῖς υἱοὺς καὶ δυστυχῶς καμμίαν κόρην.

Ὁ Φάνωρ φέρει ὑπερηφάνως τὸ περιλαίμιον, τὸ ὁποῖον τῷ ἐχάρισεν ἡ Κοραλία καὶ τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν ὄγκον τοῦ χρυσοῦ τὸν ὁποῖον εἶχεν εὕρῃ ὁ Γεράρδος εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ λαβυρίνθου· τὸ ὡραῖον τοῦτο κόσμημα αὐξάνει ἔτι περισσότερον τὴν ὡραιότητά του.

Πέριξ τῆς ἐπαύλεως ἐξηφανίσθη πλέον καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος τῶν χρυσοθηρῶν· εἰς τὰ λειβάδια τὰ καταπράσινα ἀπὸ βελουδίνην χλόην, εἰς τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων, περιφέρεται σοβαρῶς ὁ Γολιάθ, τὸν ὁποῖον λατρεύουν τὰ παιδία τῆς ἀποικίας, μεγάλα ἢ μικρά, μαῦρα ἢ λευκά.

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 259.)

—Εἴδες ποτὲ ἀπὸ μακρὰν κυνηγὸν νὰ πυροβολῇ λαγωόν ; Πρῶτον βλέπεις τὴν λάμψιν καὶ ἀργότερον ἀκούεις τὸν κρότον, ὁ ὁποῖος ὅμως παρήχθη μαζὶ μὲ τὴν λάμψιν, ἐπειδὴ ὁ ἦχος καὶ τὸ φῶς δὲν τρέχουν μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. Ἄλλοτε σοῦ εἶπον τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός· 300 ἑκατομμύρια μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον· ὅσον μακρὰν καὶ ἂν εἶνε ὁ κυνηγός, ἡ ἀπόστασίς του εἶνε ἀσήμαντος διὰ τὸ φῶς, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ἀμέσως τὴν λάμψιν.

Ὁ ἦχος ὅμως δὲν εἶνε τόσον ταχύς· αὐτὸς διανύει 340 μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον· δι' αὐτὸ ὅσας φορὰς 340 μέτρα ἀπέχει ὁ κυνηγός· τόσα δευτερόλεπτα ἔπειτα ἀπὸ τὴν λάμψιν ἀκούεται ὁ κρότος. Αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν Βρετάνην ἡ λάμψις τῆς σφαίρας ἐχάθη ἀμέσως μόλις ἔγειναν ἡ ἔκρηξις· ἀλλ' ὁ θόρυβος ἐβράδυνε ν' ἀκουσθῇ, καθὼς καὶ οἱ λίθοι, ἕνεκα τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον εἶχον νὰ διατρέξωσιν, ἐβράδυναν νὰ πέσουν· διότι δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσουν ταχύτερον ἀπὸ τόσον ὕψος· ἔπειτα καὶ ἡ Γῆ εἰς τόσην ἀπόστασιν σύρει τὰ σώματα μὲ μικροτέραν δύναμιν.

—Θὰ ἦτο λοιπὸν πολὺ ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὴ ἡ πυρίνη σφαῖρα, ἡ ὁποία ὅταν ἐθραύσθη ἔρριψε τόσους λίθους, ἀφοῦ ἐπέρασαν ἀρκετὰ λεπτὰ ! Καὶ αὐτὰ τὰ λεπτὰ κάμνουν πολλὰ δευτερόλεπτα· καὶ τὰ δευτερόλεπτα διὰ νὰ τὰ ἔξοδεύσῃ ὁ ἦχος, θὰ διατρέξῃ τόσας φορὰς 340 μέτρα ὅσα δευτερόλεπτα παρῆλθον!

—Καὶ βέβαια ἦτο πολὺ ὑψηλὰ. Δι' αὐτὰς τὰς πυρίνας σφαίρας ἔχω πολλὰ ἀγματα νὰ σοῦ διηγηθῶ.

Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ μάθῃς ποῖον ὄνομα ἔδωκαν εἰς αὐτάς.

Ἀπὸ τὴν λέξιν β ά λ λ ω ὠνόμασαν β'ο-λ ί δ α ς αὐτὰς τὰς βολὰς μὲ τὰς ὁποίας ὁ οὐρανὸς μᾶς βομβαρδίζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Αἱ βολίδες συνήθως ταξειδεύουν μὲ τὰ σμήνη τῶν διαιτόντων. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 1ης Νοεμβρίου 1799 ὁ Οὐμβόλδος εἶδε πολλάς, ἐκ τῶν ὁποίων μερικαὶ ἐφαίνοντο ἴσαι μὲ τὴν Σελήνην, καὶ ἄλλαι ἐφαίνοντο ἀκόμη μεγαλείτεραι. Ὁ Κουλβιέρος ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ Λουξεμβούργου εἶδεν ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ. Διακρίνουν δὲ τὰς βολίδας ἀπὸ τὸ μέγα στρογγύλον σχῆμά των καὶ ἀπὸ τὴν φωτεινὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν ἀφίνουν ὄπισθέν των.

Αἱ ἀληθεῖς βολίδες, αἱ ὁποῖαι ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν καὶ οἱ παλαιότεροι, προπάντων εἰς τὴν Κίναν, ὅπου κρατοῦν καταλόγους των πρὸ Χριστοῦ ἀκόμη, αἱ ἀληθεῖς λοιπὸν βολίδες εἶνε, ὅπως αἱ τῆς Βρετάνης, ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι φαίνονται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ θραύονται ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῶν ἐκπεπληγμένων ἀνθρώπων.

— Ἀλήθεια δὲν ἐσκέφθην, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ πέσῃ κανὲν τεμάχιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων ἐνῷ πηγαίνουν ἥσυχοι εἰς τὴν ἐργασίαν των! Ἀ, αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου καθησυχαστικόν.

Συνέβη ἄρά γε ποτὲ αὐτό;

— Συνέβη βέβαια. Εἰς τοὺς Κινεζικοὺς καταλόγους περὶ τῶν ὁποίων σοῦ ἔλεγα, ἀναφέρεται ὅτι τὴν 14ην Ἰαννουαρίου 616 μετὰ Χριστόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ τοῦ Ἡρακλείου μας, λίθος ἢ λίθοι πεσόντες ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέθραυσαν ἁμάξια καὶ ἐφόνευσαν δέκα ἀνθρώπους. Κάποιος πλοίαρχος τῆς Ὁλλανδικῆς ἑταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἰς ἔκθεσίν του δημοσιευθεῖσαν τὸ 1674, ἀναφέρει ὅτι ἐν ᾧ εὑρίσκετο εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, τοιαύτη σφαῖρα ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοίου καὶ ἐφόνευσε δύο ἀνθρώπους. Ἀναφέρονται ἐπίσης οἰκίαι πυροπληθεῖσαι ἐκ τῆς πτώσεως διαπύρων βολίδων. Τέλος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ιγ'. τὴν 7ην Νοεμβρίου 1618, ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν δικαστηρίων ἐν Παρισίοις ἐπυροπλήθη ὑπὸ σώματος διαπύρου, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἐπ' αὐτῆς μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε «πλάτος ἑνὸς ποδὸς καὶ ὕψος ἑνὸς πήχεως» ὅπως λέγει ὁ χρονογράφος.

— Αὐταὶ αἱ ἱστορίαι σου περὶ βολίδων μοῦ φέρουν ἀνατριχίλαν, καλή μου Νίτσα. Ἀλλ' ἀδιάφορον πόσον ἤθελα νὰ ἴδω καὶ ἐγὼ μίαν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ πέσῃ ἐπάνω μου.

— Ἐγὼ εἶχα αὐτὴν τὴν τύχην. Ἐγὼ εἶδα μίαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἔκαμεν εἰς οὐδένα κακόν.

— Ὦ, διηγήσου μοι τοῦτο!

— Γνωρίζεις τὸ κάθισμα, τὸ ὁποῖον μαζὶ ἐκάμαμεν πλησίον τῆς οἰκίας, εἰς τὸν κατήφορον πρὸς τὸν λαχανόκηπον. Μίαν θερινὴν ἑσπέραν, μεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης ὥρας, ἐκαθήμην ἐκεῖ καὶ ἀνεγίνωσκον, ὁπότε κατὰ τύχην ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶδον ὑπεράνω τοῦ δάσους μας ἐρυθρὰν σφαῖραν, ἡ ὁποία ἦτο κατὰ τὸ μέγεθος ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς σελήνης, καὶ ἡ ὁποία κατέβαινεν ἡσύχως τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, χωρὶς νὰ κάμνῃ περισσότερον θόρυβον ἀπὸ χωρικὸν περιπατοῦντα. Αὐτὸ θὰ διήρκεσεν ἓν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ, καὶ ἔπειτα ἐχωρίσθη εἰς δύο τεμάχια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἐχάθη πρὸς τὰ δεξιά, τὸ ἄλλο πρὸς τ' ἀριστερά, καὶ δὲν εἶδον πλέον τίποτε. Ἡ ἐξαδέλφη σου Ἄννα καὶ ἡ οἰκονόμος μου μόλις κατώρθωσαν νὰ τὴν παρατηρήσουν, ἐπειδὴ ἀργὰ ἔστρεψαν τὸ βλέμμα των πρὸς αὐτήν. Διὰ τὴν βολίδα μου δὲν ἤκουσα νὰ γίνῃ κανεὶς λόγος, οὐδ' ἐγὼ κἂν ἐσκέφθην νὰ γνωστοποιήσω περὶ τῆς διαβάσεως τοῦ ἀπολεσθέντος τούτου τέκνου τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν κατάλογον αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἰδοὺ λοιπὸν μία βολίς, ἡ ὁποία παρῆλθε χωρὶς νὰ σημειωθῇ καὶ βεβαιότατα δὲν εἶνε ἡ μόνη. Διὰ νὰ εἴπω ὅμως τὴν ἀλήθειαν ἡ βολίς μου ἦτο πολὺ καλὴ καὶ δὲν ἔφερε τὴν παραμικρὰν καταστροφήν. Παρατήρησον δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς βολίδας συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ὅπως οἱ ταραχοποιοὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν μας, οὕτω καὶ οἱ βολίδες ὅσαι πίπτουσαι ἔκαμαν διαβολικὸν θόρυβον καὶ ἐπροξένησαν καταστροφάς, αὐταὶ ἐτιμήθησαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς. Αὐτὸ θὰ σὲ διδάξῃ, ὅταν ἀναγιγνώσκῃς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος, νὰ μὴ περιφρονῇς τοὺς φιλησύχους ἐκείνους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διέμειναν ἄγνωστοι, ἐπειδὴ δὲν κατέστρεψαν τίποτε.

— Ἦτο πολὺ ὑψηλά, Θείτσα, ἡ φιλήσυχος βολίς σου; Τὸ ἴδιον σὲ ἠρώτησα καὶ διὰ τὴν βολίδα τῆς Βρετάνης ὅταν ἤρχισες τὴν ἱστορίαν σου.

— Πῶς θέλεις νὰ σοῦ εἴπω, ἀφοῦ εἶνε δύσκολον νὰ εὕρωσι τοῦτο καὶ ὅταν ἀκόμη βοηθοῦνται ἀπὸ ὅλα τὰ ὄργανα ἑνὸς ἀστεροσκοπείου; ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ γεννάδαι, αἱ βολίδες, ἔρχονται χωρὶς νὰ προειδοποιήσουν καὶ μᾶς πλησιάζουν ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ. Ἐν τούτοις προσεπάθησαν νὰ τὸ εὕρουν διὰ λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους ἔκαμαν ἔπειτα ἀπὸ παρατηρήσεις κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀπὸ διάφορα μέρη συγχρόνως· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογαριασμῶν τούτων δὲν δύνανται νὰ σὲ μάθωσι πολλὰ πράγματα περὶ τοῦ ὕψους τῶν βολίδων. Τῆς πλησιεστέρας ἐκ τῶν 24 βολίδων, τῶν ὁποίων εἶδα τὸν κατάλογον, τὸ ὕψος ἦτο 24 χιλιόμετρα, τῆς δὲ ἀπωτέρας 400. Βλέπεις ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία καὶ ἀρκετὴ διαφορά.

— Καὶ πόσον μεγάλη ἄρά γε εἶνε ἡ βολίς;

— Πάλιν τὰ ἴδια. Ἠθέλησαν ἐπίσης νὰ μετρήσουν καὶ αὐτό. Ἀπὸ τὰς ἕξ, τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ σοῦ εἴπω τὸ μέγεθος, ἡ μικροτέρα ἀναγράφεται ὅτι εἶχε γύρον ὀλίγον μεγαλείτερον ἀπὸ 100 μέτρα, καὶ ἡ μεγαλητέρα ὀλίγον περισσότερον ἀπὸ 12 χιλιόμετρα. Εὐτύχημα διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνου τοῦ καιροῦ, εἶνε ὅτι αὐτὴ ἡ βολὶς ὅπως καὶ ἡ πρώτη δὲν ἔπεσαν πουθενά, ἄλλως ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἡ ἱστορία θὰ ἀνέφερεν αὐτάς, ἐκτὸς ἂν ἔπιπτον εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου μεγάλη πληθὺς τῶν οὐρανίων τούτων ἐπισκεπτῶν θὰ ἔπεσε μέχρι τοῦδε.

— Δώδεκα χιλιόμετρα περιφέρεια! Αὐτὴ θὰ ἦτο τρομακτικωτέρα ἀπὸ τοὺς λίθους τῆς Βρετάνης. Ἄρά γε ἔπεσαν ποτὲ ἀερόλιθοι τόσον μεγάλοι;

— Ἡσύχασε, Κωστάκη μου· ὁ μεγαλείτερος γνωστὸς ἀερόλιθος εἶνε, νομίζω ὄγκος σιδήρου . . :

— Σιδήρου; ὅπως ὁ ἰδικός μας:

— Ναί· ἄφες με νὰ ἐξακολουθήσω καὶ αὐτὸς ὁ ὄγκος τοῦ σιδήρου ἔχει ὕψος 45 ποδῶν καὶ εὑρίσκεται ἐν Μογγολίᾳ κατὰ τὰς παραδόσεις δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἔπεσε πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἔπειτα ἀπὸ τὴν διάβασιν διαπύρου σφαίρας. Γίνεται ἐπίσης λόγος καὶ εἰς διηγήσεις πολλῶν ταξειδίων περὶ ὄγκων σιδήρου, τοὺς ὁποίους εἶδον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ Μεξικόν, εἰς τὴν Βρασιλίαν, εἰς τὴν Σενεγάλην, εἰς τὰ περίχωρα τῆς Εὐέλπιδος Ἄκρας· καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ λίθοι εὑρέθησαν ἄνευ ἡμερομηνίας τῆς πτώσεώς των, ἄνευ παραδόσεώς τινος περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔπεσαν· πάντες ὅμως ἔχουν τὸ οἰκογενειακόν των γνώρισμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἀναγνωρίζονται: Ἀποτελοῦνται δηλαδὴ ἀπὸ σίδηρον σπογγώδη, εὐκόλως σφυρηλατούμενον, ὅταν θερμανθῇ, ὁ ὁποῖος κατὰ μέρη περιέχει λιθώδη τινὰ οὐσίαν, πάντοτε τὴν ἰδίαν. Ἐὰν εἶσαι περίεργος νὰ ἴδῃς τοιοῦτον λίθον, νὰ μεταβῇς εἰς τὸ Ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον.

Θὰ σοῦ εἴπω ἀκόμη διὰ τοὺς ἀερολίθους κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ σ' ἐκπλήξῃ. Εἶνε πολὺ πιθανόν, ὅτι οἱ πρῶτοι ἀερόλιθοι ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ὡς τὰ πρῶτα ἐργαλεῖά των καὶ τὰ πρῶτα σιδηρᾶ ὅπλα των.

— Μπᾶ, καὶ πῶς τὸ γνωρίζουν;

— Δὲν τὸ γνωρίζουν. ἀλλὰ τὸ ὑποθέτουν ἔχουν ὅμως σ τ ο ι χ ε ῖ α ὀλίγους διὰ νὰ κάμουν τοιαύτην ὑπόθεσιν. Καὶ κατὰ πρῶτον, σίδηρος καθαρός, ἕτοιμος ὅπως μεταβληθῇ εἰς ὅπλα καὶ εἰς ἐργαλεῖα, ὅπως εἶνε ὁ σίδηρος τῶν ἀερολίθων, δὲν εὑρίσκεται πουθενὰ ἐπὶ τῆς γῆς· εὑρίσκεται δὲ ὁ σίδηρος ἐπὶ τῆς γῆς εἰς μ ε τ α λ λ ε ύ μ α τ α, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μὲ δυσκολίαν ἐξάγεται. Γνωρίζεις τὰς τέσσαρας ἐποχὰς τῆς ἡοῦς τῆς ἱστορίας; τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τοῦ ὀρειχάλκου καὶ τοῦ σιδήρου; Ἡ παλαιὰ μυθολογικὴ παράδοσις ἔκαμε τέσσαρας περιόδους φθινούσης εὐτυχίας, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀθωότητα τῶν πρώτων ἀνθρώπων. Παρετηρήθη ὅμως, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα μέταλλα ἀναφέρονται μὲ τὴν τάξιν ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν εὐκολώτερον ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ αὐτὰ κατ' ἀρχάς· καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸν χρυσόν, ὁ ὁποῖος μόνον εὑρίσκεται καθαρὸς καὶ τὸν ὁποῖον διὰ νὰ μεταχειρισθοῦν, ἤρκει νὰ κύψωσι διὰ νὰ συλλέξωσιν ὅσον ἤθελον. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τοῦ σιδήρου ἦτο δυσκολωτέρα καὶ διὰ τοῦτο ἐχρησιμοποιήθη καὶ τελευταῖος. Καὶ πάλιν φαίνεται, ὅτι κατὰ πρῶτον οἱ ἄνθρωποι μετεχειρίσθησαν τὰ σιδηρᾶ ἐκεῖνα οὐράνια τεμάχια, ὁσάκις εὕρισκον τοιαῦτα, ἀφοῦ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς γῆς, εὗρε πολλαχοῦ ἀερολίθους οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθῃ πρὸ αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχουν τώρα, ἐπειδὴ μετεβλήθησαν εἰς αἰχμὰς βελῶν καὶ λεπίδας μαχαιρῶν. Ἀπὸ τοὺς ἀερολίθους λοιπὸν ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος τὸν σίδηρον, καὶ ἀφοῦ ἅπαξ ἔμαθε τὴν ἀξίαν του, ἀνεζήτησεν ἔπειτα αὐτὸν καὶ ἀνεῦρεν εἰς τὰ μεταλλεύματά του.

(Ἕπεται συνέχεια)

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Η ΑΜΑΞΑ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

(Ἱστορικὸν Διήγημα)

Α'.

Τῷ 1796 οἱ Γάλλοι ἐπολέμουν ἐν Ἰταλίᾳ.

Ὁ λοχαγὸς Ραννέ, ἐγκαθιδρυθεὶς ἀπὸ πρωΐας εἰς ἓν χωρίον, τὸ ὁποῖον εἶχε κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου, ἐτελείωσε πρὸ ὀλίγου τὸ πρόγευμά του καὶ ἐκάπνιζεν ἤδη τὴν πίπαν του, καθήμενος παρὰ τὴν ἑστίαν, ὅταν τῷ ἀνηγγέλθη ὅτι ἔφθασε ταχυδρόμος.

Σχεδὸν ἀμέσως ὁ ἀναγγελθεὶς εἰσῆλθε.

Ἦτο Οὐσσάρος. Ἐχαιρέτισε, ἔτεινε μίαν ἐπιστολὴν καὶ ὀπισθοχώρησε δύο βήματα.

— Λαμπρά! ἐξαίρετα! εἶπε μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ λοχαγός, στηρίζων τὴν ράχιν ἐπὶ τῆς ἑστίας καὶ ἀναγινώσκων ὁλονὲν τὴν ἐπιστολήν, ἡ ὁποία προήρχετο ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου.

Κατόπιν ἔτεινε τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο πλησίον του, καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν στρατιώτην:

— Ὁμιλεῖς ἰταλικά;

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Ξεύρεις καλὰ τὸν τόπον;

— Ἀρκετά, λοχαγέ μου.

— Ὀνομάζεσαι Φερώ;

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Καὶ εἶσαι γενναῖος· ὁ στρατηγὸς Μασσένας μοῦ το γράφει. Λοιπόν, πρόκειται νὰ μας ὁδηγήσῃς τὸν κύριον ὑπολοχαγὸν καὶ ἐμέ, εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Σεβιλιάνου.

— Τὸ ἠξεύρω, λοχαγέ μου, καὶ ἐλπίζω νὰ το κατορθώσω.

— Ἠξεύρεις ὅτι, μεταξὺ τοῦ Σεβιλιάνου καὶ ἡμῶν, εὑρίσκονται τὰ πεδεμοντιανὰ στρατεύματα· καὶ ὅτι ἀκόμη, ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου κάθεται καὶ περιμένει εἰς ἓν χωρίον, τρεῖς λεύγας ἀπὸ ἐδῶ, ἕως νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ ἅμαξά του, ποῦ ἔσπασε προχθές.

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Πολὺ καλά· ἔχεις καιρὸν ἕως τὸ βράδυ νὰ ἐξερευνήσῃς τὰ περίχωρα καὶ νὰ προετοιμασθῇς. Μὴ λησμονῇς ὅτι σὲ περιμένει ἐκεῖ κάτω ἕνα γαλόνι. . .

Β'.

Τὸ πρωί, πολὺ ἐνωρίς, οἱ τρεῖς ἄνδρες ἐγκατέλειψαν ὁμοῦ τὸν σταθμόν.

Ἦτο χειμών, σκότος καὶ ψῦχος. Οἱ τρεῖς ἵπποι ἐπροχώρουν σιγά.

Μετὰ πορείαν ἡμισείας ὥρας, ἔφθασαν εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον.

— Ἐδῶ θὰ χωρισθῶμεν, εἶπε χαμηλοφώνως ὁ Φερὼ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς. Ἐγὼ θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ χωρίον, ὅπου πρέπει νὰ ἐσταμάτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου· σεῖς θὰ ἐξακολουθήσετε τὸν δρόμον σας δεξιᾷ, ὥστε νὰ κάμετε τὸν γῦρον τοῦ χωρίου, καὶ θὰ περιμένετε ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἂν δὲν με ἰδῆτε νὰ γυρίσω, θὰ 'πῇ ὅτι μ' ἐπιασαν, καὶ τότε θὰ προχωρήσετε μόνοι μὲ τὰς ὁδηγίας ποὺ σας ἔδωσα.

Ὁ Οὐσσάρος εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον διὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ. Τὸ χωρίον ἐκοιμᾶτο. Ἀλλὰ κάθε στιγμήν, ἀπὸ τὸν ἄνεμον, ὁ ὁποῖος εἶχε σηκωθῆ, πότε ἔτριζε κανένας ἀνεμοδείκτης, πότε ἐκτυποῦσε κανὲν παραθυρόφυλλον, καὶ συχνὰ οἱ ἵπποι μέσα εἰς τοὺς σταύλους ἐσείοντο καὶ ἐκροτοῦσαν τὰ πέταλά των. Τότε ὁ Οὐσσάρος ἐσταματοῦσε καὶ δὲν ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐγίνετο πάλιν ἄκρα σιγή.

Δὲν συνηντήθη μὲ κανένα σκοπόν, διότι ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου εἶχε καταλύσῃ εἰς μίαν ἔπαυλιν, ἀπέχουσαν περὶ τὰς δύο λεύγας, καὶ μόνον ἡ ἅμαξά του εἶχε μείνῃ εἰς τὸ χωρίον. Εἰς τὸ πρῶτον πανδοχεῖον, ὅπου εἰσῆλθε, δὲν εὗρε τίποτε. εἰς τὸ δεύτερον ἐπίσης· ἀλλ' εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ τρίτου, ὀνομαζομένου Ὁ ὑ π ε ρ ή φ α ν ο ς Ἀ λ έ κ τ ω ρ, εὗρεν ἐπιτέλους ὅ,τι ἐζήτει: δηλαδὴ τὴν ἅμαξαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὰ χρυσώματα, τὰ μέταλλα, τὰ κόσταλλα ἔστιλβον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἡ ἕδρα τοῦ ἁμαξηλάτου ἔφερεν ἐπίβλημα βελούδινον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε στέμμα ἀνάγλυφον· μὲ βελοῦδον ἦτο ἐπίσης ἐστρωμένον καὶ τὸ ἐσωτερικόν. Πλησιάσας, ὁ Φερὼ ἐνόμισεν ὅτι διέκρινεν ἐκεῖ - μέσα ἕνα μαῦρον ὄγκον, ἀκίνητον.

Ἤνοιξε σιγὰ τὴν θυρίδα.

Ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων, ἠμίγυμνος, εἷς τῶν ἡνιόχων τοῦ βασιλικοῦ δίφρου ἐκοιμᾶτο βαθύτατα.

Ὁ Οὐσσάρος τὸν ἔπιασεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ τὸν ἐπάτησε μὲ τὸ γόνατον εἰς τὸ στῆθος.

Τρελλὸς ἀπὸ τὸν φόβον του ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος οὔτε κἂν ἐσκέρθη ἀντίσταθῆ, καὶ ὁ Φερὼ τὸν ἔδεσε σφιγκτὰ καὶ τὸν ἐφίμωσε τελείως. Οὔτε νὰ κινηθῇ ἠμπορεῖ πλέον, οὔτε νὰ φωνάξῃ. Τότε, ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια του, ὁ Οὐσσάρος ἐξεδύθη τὴν στολήν του, καὶ ἐφόρεσε τὴν χρυσοπάρυφον λ ι β ρ έ α ν, τὸ στε-

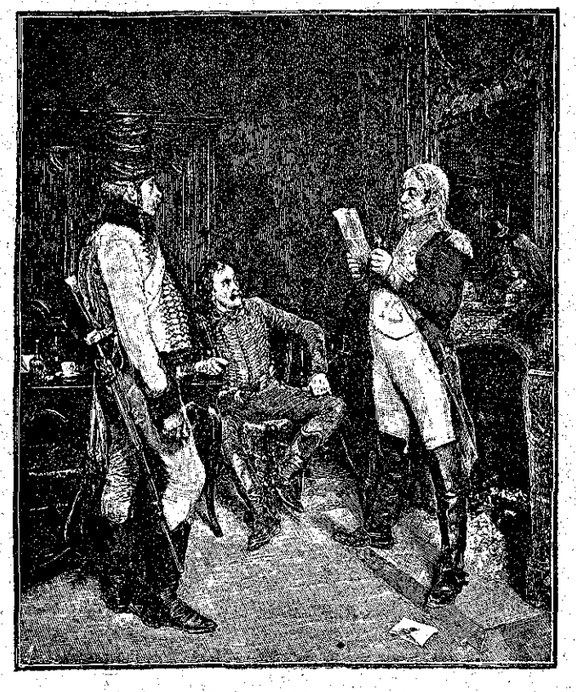

«Λαμπρά! ἐξαίρετα! εἶπε μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ λοχαγός.»

νὸν πανταλόνιον καὶ τὰ στιλπνὰ ὑποδήματα τοῦ ἡνιόχου.

Τότε μόνον τὸν ἔλυσεν ὀλίγον.

—"Ελα τώρα, τῷ εἶπε, δεῖξέ μου τὸν δρόμον τοῦ σταύλου καὶ βοήθησέ με νὰ ζεύξω. "Ελα, γιατὶ ἂν δὲν ὑπακούσῃς, θὰποθάνῃς!

Καὶ τῷ ἔδειξε τὸ πιστόλι του.

Ὁ δυστυχὴς ὑπήκουσεν ἄνευ ἀντιστάσεως. Ὁ Φερὼ ἐκράτει τὸ πιστόλι σιμὰ εἰς τὸ στόμα του, καὶ τὸν ἐφοβέριζεν ὅτι θὰ ἐπυροβολοῦσε, μόλις ἔκαμνε τὴν παραμικρὰν δοκιμὴν νὰφαιρέσῃ τὸ φίμωτρόν του.

Ἐφρόντισε νὰ φυλάξῃ ὑπὸ τὰ προσκεφάλαια τῆς ἁμάξης ὅλα τὰ μέρη τῆς ἱπποσκευῆς, τὰ φέροντα κρόταλα, ὁ ἦχος τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ τὸν προδώσῃ.

Ἀφ' οὗ ἡ ἅμαξα ἐξεύχθη, «Ἀνέβα καὶ κάθησε κοντά μου 'στὴ σάρπα!» εἶπεν ὁ Φερὼ πρὸς τὸν αἰχμάλωτόν του· καὶ λαβὼν τὰ ἡνία, ἐκροτάλισε τὴν γλῶσσαν καὶ οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν σιγά.

Ἡ ἅμαξα ἐξῆλθεν ἀθορύβως ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ Ὑπερηφάνου ἀλέκτορος, καὶ μόνον ἀφ' οὗ ἀπεμακρύνθη ἐκεῖθεν περὶ τὰ πεντακόσια μέτρα, ὁ αὐτοσχέδιος ἡνίοχος ἐμάστισε τοὺς ἵππους, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ὁλοταχῶς.

Μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ἔξω οὗ χωρίου, οἱ δύο ἀξιωματικοί, ἀκούσαντες μακρόθεν τὸν θόρυβον τῆς ἁμάξης, ἔσπευσαν νὰ εἰςχωρήσουν εἰς τὸ δάσος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο παρὰ τὴν ὁδόν.

— Ἐγὼ εἶμαι! ἀνέκραξεν ὁ Οὐσσάρος. Ἀφήσετε ἐκεῖ τὰ ἄλογά σας καὶ λάβετε τὸν κόπον νὰ κατεβῆτε!

Γ'.

Ἡ ἡμέρα, ὡχρὰ ὡς ἀσθενής, ἀμφίβολος ὡς ἂν ἔνοει ὅτι οὐδὲν φαιδρὸν ἔφερε, ψυχρά, χιονώδης, ὁμιχλώδης, ἡ ἡμέρα ὑπέφωσκεν ὑπεράνω τῶν δένδρων, εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν ἀτραπῶν.

—Κλείσατε τὰ γυαλιά, καταβιβάσατε τὰ παραπετάσματα καὶ κουκουλωθῆτε μὲ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς μανδύας, ποῦ θὰ κρύψουν τὴν στολήν σας. εἶπεν ὁ Φερώ. Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὰ ἄλλα. Καὶ σύ, προσέθεσεν ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Ἰταλόν, κατέβα. Εἴμεθα μακρὰν ἀπὸ τὸν Ὑπερήφανον Ἀλέκτορα καὶ δὲν εἶμαι πορεῖς νὰ μας βλάψῃς. Σοῦ χαρίζω τὴν ἐλευθερίαν. Μόνον, πρὶν φύγῃς, βάλε 'στὴ θέσι τους τὰ κουδουνάκια. Ἡ εἴσοδός μας πρέπει νὰ γίνῃ θορυβώδης καὶ βασιλική

Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς δύο ἀξιωματικούς, εἶπε μ' ἐπισημότητα:

— Σήμερον εἶμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Πεδεμοντίου, ποὺ τον περιμένουν ἀπ' ὅλα τὰ χωρία τὰ ὁποῖα θὰ περάσωμεν!

— Μ' αὐτὸ εἶνε ἡ ἐσχάτη ἀφροσύνη! ἀνέκραξεν ὁ λοχαγός· θὰ μας ἀνακαλύψουν ...

— Ὄχι, διότι οἱ χωρικοὶ δὲν γνωρίζουν ἐξ ὄψεως τὸν Βασιλέα· θὰ νομίσουν ἐξαίρετα ὅτι εἶσθε σεῖς, καὶ θά σας χαιρετίσουν μὲ ὅλον τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν, καὶ ἀπὸ μακρυά . . .

Μετ' ὀλίγον ἡ ἅμαξα εἰσῆλθε πομπωδῶς εἰς ἓν χωρίον, ὅπου τῳόντι ὁ βασιλεὺς ἀνεμένετο. Ἀπόπειραι διακοσμήσεως διεκρίνοντο ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀψῖδες, ἄνθη, κτλ· ἀλλ' ἀκόμη οἱ κάτοικοι ἐκοιμῶντο.

Εἰς ἄλλο χωρίον, μερικαὶ κεφαλαί, μὲ μάτια φουσκωμένα ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἐφάνησαν εἰς τὰ παράθυρα . . . Εἰς τὰς ἐννέα, καθὼς ἐπλησίαζαν μίαν πολίχνην, ὁ Φερὼ διέκρινεν ὁμίλους ἀνθρώπων. Οἱ ὑπήκοοι τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος θὰ ἤκουσαν τὰ κρότταλα καὶ θὰ ἤρχοντο εἰς προϋπάντησίν του.

Ὁ ἡνίοχος ἐπεβράδυνε τὸ βῆμα τῶν ἵππων, ἐπεθεώρησε τὴν στολήν του, καὶ ἐσύστησεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ μὴ κινηθοῦν.

Μὲ τὴν ράχιν εὐσεβάστως κυρτωμένην, μὲ τοὺς σκούφους καὶ τὰ καπέλα εἰς τὸ χέρι, τὸ πλῆθος παρετάχθη δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ.

Ἕνας ἄνθρωπος μόνον μὲ φενάκην, μὲ μακρὰν ράβδον καὶ μὲ κάτι χαρτιὰ εἰς τὴν χεῖρα, ἐπλησίασε τὴν θυρίδα τῆς ἁμάξης. Προφανῶς ἐσκόπευε νὰ κάμῃ προσφώνησιν.

Νεάνιδες κρατοῦσαι ἀνθοδέσμας, τὸν ἠκολούθουν. Ἀλλὰ τὰ παραπετάσματα δὲν ἐσηκόνοντο, καὶ κάποιος ἐψιθύρισεν:

— Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θὰ κοιμᾶται ἴσως!

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ πλήθους. Αἱ ράχεις βαθμηδὸν ἀνωρθώθησαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν προσφώνησιν ἔνευσεν εἰς τοὺς μουσικοὺς νὰρχίσουν νὰ παίζουν, διὰ νὰ ἐξυπνήσουν γλυκὰ τὸν Βασιλέα. . .

Ἀλλ' ἔξαφνα, πρὶν παύσῃ ἡ μουσική, πρὶν νὰρχίσῃ ἡ προσφώνησις, πρὶν νὰ λάβουν καιρὸν αἱ νεάνιδες νὰ προσφέρουν τὰς ἀνθοδέσμας των, οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν μὲ ὅλην των τὴν ταχύτητα, ἐνῷ ἐδονοῦντο αἱ οἰκίαι τῆς πολίχνης, καὶ ἐσείοντο αἱ ἀψῖδες, καὶ κατεπατοῦντο ὑπὸ τροχῶν καὶ πετάλων τὰ ἄνθη, διὰ τῶν ὁποίων ἦσαν στρωμένοι οἱ δρόμοι. Ὁ Φερὼ ἐσκέφθη ὅ-τι εἰς μίαν πόλιν ἠμποροῦσε νὰ εὑρίσκετο καὶ κάποιος γνωρίζων τὸν Βασιλέα, καὶ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, τοῦ ἔδωσε δρόμον . . .

Αἱ οἰκίαι, τὰ τοπία, τὰ κωδωνοστάσια, οἱ ἄνθρωποι, ὅλα διήρχοντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς εἰκόνες βιβλίου, τοῦ ὁποίου ὁ ἄνεμος στρέφει τὰ φύλλα. Ἀπὸ τὴν μικρὰν ὑαλόφρακτον θυρίδα τῆς ἁμάξης, οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἴδουν ὄπισθέν των ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχον σταλῆ πιθανῶς πρὸς καταδίωξίν των. Ἡ αἰφνιδία ἐκείνη φυγὴ θὰ ἐξήγειρεν ὑποψίας . . . Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπλησίαζαν ἤδη εἰς τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον, οἱ ἱππεῖς ἐγύρισαν ὀπίσω καὶ οὔτε ἐφάνησαν πλέον.

Οἱ σκοποὶ ἐφώναξαν εἰς τὰ ὅπλα. Ἀπόσπασμα γάλλων ἱππέων περιεκύκλωσεν ἀμέσως τὴν ἅμαξαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ τέσσαρες ἄνδρες συνέλαβον τοὺς χαλινοὺς τῶν ἵππων. Οὕτως ἔφθασεν ἡ συνοδεία ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στρατοπέδου. Ὁ Φερὼ καὶ οἱ δύο ἀξιωματικοὶ δὲν ἔκαμαν καμμίαν διαμαρτύρησιν.

Ὁ στρατηγὸς Μασσένας, εἰδοποιηθεὶς ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν σκηνήν του καὶ ἔκπληκτος ἠρώτησε τί συμβαίνει, ὅταν οἱ δύο ἀξιωματικοί, ἐν μεγάλῃ στολῇ, κατῆλθον ἐκ τῆς ἁμάξης.

— Στρατηγέ, εἶπεν ὁ λοχαγός, ἐρχόμεθα, κατὰ τὴν διαταγήν σας, νὰ ἀναλάβωμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ νέου λόχου.

Καὶ ἀφοῦ τῷ διηγήθησαν τὴν ἱστορίαν,

— Σύ, εἶπεν ὁ Μασσένας πρὸς τὸν Φερώ, κατέβα νὰ σε φιλήσω. Εἶσαι γενναῖος καὶ θὰ προβιβασθῆς!

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Τὰ βιβλία ποιὸς λερόνει
Μὲ λεκέδες καὶ σημάδια,
Τῆς ψυχῆς του φανερόνει
Τ' ἀσυγχώρητα ψεγάδια.

—

Νὰ σ' ἀνοίξουν θέλεις; κτύπα·
Θέλεις ναῦρῃς; ζήτησε.
Ἄκου με αὐτὰ ποῦ σ' εἶπα,
Κι' ἄφοβα ξεμύτισε.

Ι. Γ' ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Βιβλία τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά, δι' οἰκογενείας, πλουσίως εἰκονογραφημένα.

Τιμᾶται ἑκάστον, ἄδετον μὲν φρ. 3 50, χρυσόδετον δὲ φρ. 5.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Λωρῆ, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ, μυθιστορία P. J. Stahl, κατὰ μετάφρασιν *Π Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 21 εἰκονογραφιῶν.

Η ΝΙΝΑ, διήγημα *Λουΐζης* Μ. *Ἀλκοῦτ*. κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

ΠΡΟΑΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ, μυθιστορία *Ἀνδρέου Λωρῆ*, ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, κατὰ μετάφρασιν *Κωστῆ Παλαμᾶ*. Πρόλογος *Σπ. Λάμπρου*. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν.

Ο ΗΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ, μυθιστορία, ὑπὸ Α. *Ζεννεβραίη*, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 24 εἰκονογραφιῶν.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, μυθιστορία ὑπὸ Ἐρρίκου Μαλέν, κατὰ μετάφρασιν *Χαρ.* Ἀνείνου. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν

Εὑρίσκονται ἅπαντα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Δὲν μοῦ λές, *Κερασυδόγατε*, ποῖον εἶνε τὸ ἀρσενικὸν τῆς λέξεως τρίγωνον;

— Ὁ τρίγωνος.

— Γειά σου, παιδί μου. Καὶ τὸ θηλυκόν;

Καὶ ὁ *Κερασυδόγατος* μετὰ βαθεῖαν σκέψιν:

— Ἡ τρυγώνα, δάσκαλε!

Ἐστάλη ὑπὸ Κωνσταντίνου Γ. Μαχαιρᾶ

* * *

«Πόσον *γλυκεῖα* εἶνε ἡ ἐκδίκησις!»

Αὐτὴν τὴν σκέψιν ἔκαμεν ἕνας μικρὸς διαβολάκος, ὅταν, δαρμένος ἀπὸ τὴν μητέρα του, εὑρήκεν ἀποκτὸν τὸ ντουλάπι καὶ ἔφαγεν ὅλο τὸ βάζο μὲ τὸ βύσσινο . . .

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κεντρί

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 24 ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Τὸ τρίτον ἄλογον σχηματίζεται ὡς ἑξῆς: Βλέπετε τὸν ἱπποκόμον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος στέκεται ὄρθιος καὶ κρατεῖ ἓν καλάθιον; Προσέξατε εἰς τὸ δεξιόν του σκέλος, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου τελειόνει τὸ ὑπόδημα, ἕως ἐπάνω. Τὸ μέρος αὐτὸ σχηματίζει τὴν κεφαλὴν τοῦ τρίτου ἄλογου. Καὶ ἂν στρέψετε τὸ φύλλον ἐντελῶς ἀνάποδα, θὰ ἴδητε καθαρώτατα τὴν κεφαλὴν καὶ θὰ ἠμπορέσετε, ὁδηγούμενοι ἐξ αὐτῆς, νὰ παρακολουθήσετε καὶ τὰς ἄλλας γραμμάς, αἱ ὁποῖαι διαγράφουν τὸ σῶμα, ἐφηνωμένον τρόπον τινὰ μεταξὺ τοῦ ἱπποκόμου καὶ τοῦ πρώτου ἀλόγου, ἐν ᾧ οἱ πόδες τελειόνουν οἱ μὲν ἐμπρόσθιοι παρὰ τὴν ἀνηρτημένην ἱπποσκευήν, οἱ δὲ ὀπίσθιοι παρὰ τὸν καθήμενον ἱπποκόμον. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν Μαγικὴν Εἰκόνα τὸ τρίτον ἄλογον φαίνεται *ὁλόκληρον*, καὶ μόνον τὸ ἐμπρόσθιον αὐτοῦ μέρος σᾶς παρουσιάζει ἡ παρατιθεμένη σήμερον εἰκών.

Προσεχῶς νέα Μαγικὴ Εἰκών, ἀκόμη ὡραιοτέρα.

—

Σ' εὐχαριστῶ πολύ, *Νεαρὲ Ζωγράφε*, [ΕΕ] διὰ τὴν κομψὴν ἐκ πορσελάνης ἠμισέληνον, τὴν ὁποίαν ἐζωγράφισες μὲ τόσην χάριν. Εἶνε πραγματικῶς ὡραιότατον ἐνθύμιον. Ἐλήφθη καὶ ἡ *τρίτη* εἰςφορά σου διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα» καὶ σε συγχαίρω πού των ἐνθυμεῖσαι τόσον συχνά.

«Μὲ μεγάλην ἀπληστίαν ἐδιάβασα τὸ παράρτημα—μοῦ γράφει ἕνα *"Ἀγνωστο "Ελληνόπουλο*,—τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐρανου... Δὲν εὑρίσκω καταλλήλους φράσεις διὰ νὰ περιγράψω τὴν χαράν, ἡ ὁποία πλημμυρεῖ τὴν καρδίαν μου· εὔχομαι μόνον ὅπως ὅσῳ τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐκτελεσθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο σχέδιον.» Ἡ εἰσφορά σου ἐλήφθη καὶ κατετέθη, *"Ἀγνωστο "Ελληνόπουλο*. Πολὺ ἤθελα, τώρα ποῦ ἔκαμες τὴν καλὴν ἀρχήν, νά μου γράφῃς συχνά. Θέλεις νὰ κρατήσῃς ὁριστικῶς αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον;

"Ενσαρκον "Εαρ, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ· εἶνε πρωτότυπον καὶ πολὺ ἐκφραστικόν. Οἱ περὶ ὧν μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομηταί,—Καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικά σου, Φ. Υ. Ψ. σοῦ ἐγκρίνω τὸ προτιμώμενον: *"Ερυθρὸν Νέφος*.

Ὁ Σύλλογος «Ἑλλὰς» μοῦ στέλλει σήμερον δραχμὰς 13, «τὰς πρώτας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐνεργείας του.» Εὖγε!

"Ανθος τῶν Λειμώνων, σοῦ ἐκλέγω ὡς νέον ψευδώνυμον ἓν ἐκ τῶν δύο προτιμωμένων.

Τί χαρά, *Μαρία Μ. Θεοτόκη*, νὰ λάβω γράμμα σου ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν, μὲ τόσα ὡραῖα πράγματα, μὲ τόσους ἐνθουσιασμούς, μὲ τόσα νέα. Σὲ συγχαίρω καὶ διὰ τὸ Λεύκωμά σου, εἰς τὸ ὁποῖον σοῦ ἔγραψαθ' τόσοι ἀπὸ τοὺς νέους λογογράφους καὶ ποιητὰς τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ εἶδα, ξεύρεις κ' ἐγώ. Θέλεις μάλιστα νὰ σου εἰπῶ τί σου ἔγραψεν ὁ κ. Ξενόπουλος; Corfiu e non più. Ἀλήθεια; Καὶ τώρα νὰ ἴδω, ἂν θὰ μου γράψῃς τακτικά.

Εὖγε, εὖγε, *Πυθαγόρα Σάμιε* [ΕΕ] διὰ τὴν ἐπιστολήν σου περὶ Ἑλληνόπαιδος, ἡ ὁποία μὲ κατενθουσίασε. Τὸ ὄραμα ὡραιότατον, ποιητικώτατον, καὶ ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ δημοσιεύσω τουλάχιστον τὰ κυριώτερα μέρη, ἀλλ' εἶνε τόσον ἐκτενῆ καὶ ἔχω τόσον ὀλίγον τόπον! Ἡ εἰσφορά σου, καθὼς καὶ αἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν σου εἰςφοραί, ἐλήφθησαν καὶ κατετέθησαν. Εἰμπορεῖς νὰ καυχᾶσα: μὲ ὑψωμένον τὸ μέτωπον, ὅτι ἔκαμες τὸ καθῆκόν σου ὡς γνήσιος καὶ πατριώτης Ἑλληνόπαις. Καὶ πάλιν εὖγε.

Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας, ὁ κ. Παπαδόπουλος σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πρότασίν σου καὶ ἐλπίζω νὰ ἔλαβες ἤδη τὴν ἐπιστολήν του. Ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ νὰ σε συγχαρῶ, διότι σου ἀρέσει τόσον νὰ καταγίνεσαι εἰς τὰ γράμματα. Μὲ μεγάλην μου χαρὰν ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν τοῦ *"Ανθος Μυρσίνης* καὶ ἐγνώρισα τὴν συμπαθῆ μορφὴν μιᾶς τῶν καλλιτέρων μου φίλων.

Ἐξακολουθοῦν τὰ κατὰ καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ *Καχαρία τοῦ Φαλήρου* περὶ πληρωμῆς τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. — Ὁ *Λεκρὸς Ἀθηναῖος* εἶνε ὑπέρ. «Κὶ βέβκια, λέγει, πρέπει νὰ πληρώνωμεν. Τόσα πτάγματα χάρισμα, εἶνε καὶ πάρα πολύ!' Ἀς συλλογισθῇ μόνον ὁ συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως ὅτι μὲ 7 δραχμὰς ἢ μὲ 8 φράγκα πέρνει ὅλον τὸν τόμον τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ μόνον ἡ «Χρυσοφόρος Φλὲψ» εἰς τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον (ἐρώτησα διὰ περιέργειαν εἰς τοῦ Βίλμπεργ,) κοστίζει 18 δραχμά;! Βάλε τώρα τὴν «Θεία Οὐρανίαν», βάλε τὸν «Ἔγγονον Αὐτοκράτορος», βάλε ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ κάμε τὸν λογαριασμόν, διὰ νὰ ἰδῇς πόσον σοῦ ἔρχεται τὸ καθένα ἀπὸ ὅσα σοῦ προσφέρει ἡ Διάπλασις ὅλον τὸ ἔτος. Εἶνε ἐντροπὴ λοιπὸν νὰ θέλωμεν χάρισμα καὶ τὰς πληροφορίας, πράγματα ὅλως διόλου προσωπικὰ καὶ ἰδιαίτερα.» — Ἡ *Τσιγγαρέλλα* ὅμως δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴν πρότασιν, ἀπὸ φόβον μήπως ἐλαττωθῇ ἡ ζωηρότης καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Στήλης. — Ἐξ ἄλλου ὁ *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος* ψηφίζει ὑπὲρ· «ἀκοῦς ἐκεῖ! λογιωτάτη πρότασις καὶ τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὸν *Καχαρίαν τοῦ Φαλήρου*· εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ λείψουν τὰ παράπονα καὶ τὰ παραπονάκια.» — Ἀλλ' ἡ *Νεροχελώνη* συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὸν *Ρωμαῖον Κικέρωνα*, ὅμως πάλιν θὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, μετὰ μεγίστης ἀνυπομονησίας περιμένουσα τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ταύτου. — Ἡ *Ναυτοπούλα τῆς "Ανδρου* κλίνει ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς. Τώρα μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀπαιτήσεων καὶ μὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χώρου, καλὸν εἶνε, λέγει, νὰ πληρώνῃ κανείς, διὰ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι ἡ πληροφορία του θὰ δημοσιευθῇ.» — Ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* ψηφίζει, κατά, διότι «ὀλίγο - λίγο θὰ ἐκλείψῃ μία ἀπὸ τὰς ὡραίας ποικιλίας τοῦ φύλλου.» — Καὶ ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* ψηφίζει κατά, διότι λυπεῖται ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώνουν καὶ θὰ στερηθοῦν οὕτω μιᾶς εὐχαριστήσεως. — Ὁ *Τριανταφυλλένιος Κάμπος* συμβουλεύει τὸν *Καχαρίαν τοῦ Φαλήρου* «νὰ καθίσῃ στ' αὐγά του καὶ νὰ μὴ γυρεύῃ καινοτομίας» (καὶ εἰς ἐκδίκησιν φαίνεται, γεμίζει δύο σελίδας ἀπὸ Ἀσπασμούς καὶ Πληροφορίας· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι δὲν ἐδημοσίευσα παρὰ μόνον δύο· ποῦ τόπος!) — Τὸ *Ζορεροῦν Νέφος* παραδέχεται μᾶλλον τὴν γνώμην τοῦ *Ρωμαίου Κικέρωνος*, διότι φοβεῖται μήπως, καὶ μὲ τὴν πληρωμήν, δὲν λείψουν τὰ παράπονα. — Ἡ *Ἰρυσῆ Ἀνθοδέσμη* δέχεται τὴν πρότασιν, ἀλλ' ἀντιπροτείνει τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν πληροφοριῶν νὰ καταπίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑλληνόπαιδος. — Τέλος ἡ *Πενθοῦσα Καρδία* ῥίπτει λευκὴν ψῆφον ... καὶ ἔπεται συνέχεια.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Ἀετὸν τῆς Δίρφης* (Λ. Α. Φ.) *Μελαγώπιδα* (Β. Κ.) καὶ *Σπήλαιον τῶν Μουσῶν* (Δ. Β. αὐτὸ ἐξέλεξα.)

—

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: ἡ *Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν* ἀσπάζεται τὴν *Κόρην τοῦ Βουνοῦ* καὶ τὴν *Ἀνακατοσούραν*· — τὸ *Κρητικὸν Κάστανον* ζητεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Ζωηρᾶς Φλογός*· — ἡ *Διοπτροφοροῦσα* ἐρωτᾷ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν* ἂν ἠξεύρῃ κανὲν ἰατρικὸν κατὰ τῆς *ὑπερμετρωπίας*· — ἡ *Τσιγγαρέλλα* ἀσπάζεται τὴν *Καρδίαν Μουσικῆς* καὶ τὴν *Καίτην Φῶκερ*· — ὁ *Τριανταφυλλένιος Κάμπος* ζητεῖ τάχιστα τοῦ *Κύματος τῆς Σαλαμῖνος* καὶ τοῦ *Μαγευμένου Δάσους*· — ἡ *Εἰρωνεία τῆς Εἰμαρμένης* παρακαλεῖ τὴν *Ἀργυρᾶν Συρίκταρ* καὶ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* νὰ τῆς γράψουν· — ἡ *Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα* ζητεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς *Καρδίας ὑπὸ Πέτραν*, τοῦ *Λεοπαρδάλεως* καὶ τῆς *Αἰγιναίας Ἀθηνᾶς* — ἡ *Βιργινία Καραμέρου* ἀσπάζεται τὴν *Κόρην τῆς Ἑλλάδος* καὶ τὴν *Ἀεροναυτοπούλαν*· — ὁ *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸ *Ἀγκάθι* καὶ *Ἐθνικὸν Ὕμνον* — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* ἀσπάζεται τὸν *Ἰωάννην Χ. Σολιώτην*· — ὁ *Παρήγορος Ἄγγελος* ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὴν εἰκόνα τοῦ πολλάκις βραβευθέντος *Πτηνοῦ τῆς Ἐρήμου* (τὸ ὁποῖον συγχαίρει) διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐπιτέλους τί εἴδους Πτηνὸν εἶνε· — τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* εὐχαριστεῖ τὸν *Κουκουβίκον* καὶ πάντας ὅσοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τὸ βραβεῖόν του (διότι πλεῖστοι τὸν συνεχάρησαν) καὶ εὔχεται γρήγορα νὰ τους συγχαρῇ καὶ ἐκεῖνο· — τὸ *"Ανθος τῶν Λειμώνων* ἀσπάζεται τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* καὶ ζητεῖ τάχιστα τὴς *Ταϋγέτης*· — ὁ *Θησεὺς Πίνδιος* ἀσπάζεται τὸν *Θησέα Λιβέριον* καὶ τὸν *"Ηρωα Θησέα*, τοῦ ὁποίου ζητεῖ τάχιστα καὶ τὴν διαμονήν· — ὁ *Εὔθυμος Ναύτης* χαιρετᾷ τὴν *Δημοτίδα Βώλου* καὶ τὴς λέγει ὅτι τὸ αὐτόγραφόν του δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν πειράξῃ, διότι κάθε κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις του· — ἡ *Νεροχελώνη* παρακαλεῖ τὸν *Θαυμαστὴν τῶν Ὡραίων Τεχνῶν* νὰ μὴ κοπιάζῃ νὰνακαλύψῃ ποία εἶνε, διότι δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ· — *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος* ζητεῖ τάχιστα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Λερναίας Ὕδρας* καὶ τῆς *Αἰγιναίας Ἀθηνᾶς*.

—

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: τὸ *Γλυκὺ "Ονειρον* μὲ τὴν *Πηνελόπην Κλεομένους*· — ὁ *Νοσταλγὸς "Ελλην* μὲ τὴν *Βλαχοπούλαν*, *Κόδρον* καὶ *Ἑλληνικὸν Ἐδαφος*· — ἡ *Λιονοσκεπὴς Δίρφη* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα*, *Πικραμένην Καρδούλαν* καὶ *Σπαρτιάτιδα Χειλωνίδα*· — ἡ *Διοπτροφοροῦσα* μὲ τὸν *"Αγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ἀργυρᾶν Συρίκταρ*· — ἡ *Εἰλικρινὴς Φιλία* μὲ τὴν *Ἐλαίαν τῆς Λευκάδος* καὶ *Ναυτοπούλαν*· — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*, *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* καὶ *Ἑλληνικὸν "Εδαφος*· — ὁ *Κρῖνος τοῦ Κάμπου* μὲ τὸν *Πατριὸν Βαρκάρην* καὶ *Σιροκολεβάντε* — ἡ *Πάλλουσα Καρδία* μὲ τὴν *Δέαν*· — ὁ *Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου* μὲ τὸ *"Εαρ τῶν Καρδιῶν*· — ἡ *Ποιμενὶς τῆς Δίρφης* μὲ τὴν *Ἑπτάνησον*, *Αὐτοκράτειραν Ἐδόξειαν* καὶ *Τσούχταρ*· — τὸ *Χρυσάνθεμον* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Ἀνεμώνην* καὶ *Κίχλην*· — ἡ *Αὐτοδίδακτος Καλλιτέχνις* μὲ τὴν *Περίλυπον Ὀρφανήν*, *Αὔραν τῆς Κερκύρας* καὶ *Ἑλληνίδα τοῦ Βορρᾶ*· — ἡ *Χιακὴ Μαργαρίτα* μὲ τὸ *"Εαρ τῶν Καρδιῶν*, *Κάλυκα Ρόδου* καὶ *Ἀγριοβιολέττας*· — ἡ *Ἐνδοξος Ψαριανὴ* μὲ τὸ *Ἑλληνικὸν "Ε-*

δαφος, *Θαλασσινὸν Ζωγράφον* καὶ *Λάτριδα τῶν Ἀνθέων*· — ὁ *Ψαρόμυαλος* μὲ τὴν *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*· — ἡ *Ταϋγέτη* μὲ τὴν *Δενδροστοιχίαν τῶν Ἀθηνῶν* καὶ *Ἀντιγόνην* — ἡ *Ἀργυρᾶ Σιρίκτρα* μὲ τὸν *Χιακὸν Ὀρίζοντα*, *Βίκτωρα Κοκκινάκην* καὶ *Ἄγριον Μάγδην*· — ἡ *Πειραϊκὴ Αὔρα* μὲ τὴν *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν*, *Θρυαλλίδα* καὶ *Φάσμα τῆς Νυκτός*· — ὁ *Ἀσπροποταμίτης* μὲ τὸ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* (ὅπως ἀνταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Καυκασία* μὲ τὸν *Εὔθυμον Ναύτην*, *Τρομερὸν Γίγαντα* καὶ *Λευπάρδαλιν*· — ὁ *Εὐθυκὸς Ὀρίζων* μὲ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, *Ἐλένην Καραπαύλου* καὶ *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου*· — ὁ *Ἀθέτης τοῦ Μωρέως* μὲ τὸν *Φάρον τῆς Ἀλεξανδρείας*· — ὁ *Ὠρίων* μὲ τὸν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Μικρὰν Ἰατρισσαν* καὶ *Καυδίαν ὑπὸ Πέτραν*· — ἡ *Ἐλαία τῆς Ἰθάκης* μὲ τὴν *Εἰλικρινῆ Φιλίαν* καὶ *Ναυτοπούλαν*· — ἡ *Ἀνοιξιάτικη Βραδυὰ* μὲ τὴν *Πηνελόπην Κλωμένους*, *Θάλειαν Γλαράκη* καὶ *Ἰόνιον Νῆσον*· — ὁ *Ξενητευμένος Σινωπεὺς* μὲ τὴν *Ἐλληνοπούλαν*, *Ἱππότην Γουλιέλμον* καὶ *Σοφὸν Πιττακὸν*· — ἡ *Χιωτοπούλα* μὲ τὸν *Νεαρὸν Ζωγράφον*, *Αἰκατερίνην Πεταλᾶ* καὶ *Διοπτροφοροῦσαν*· — οἱ *Ὠραῖοι Πρίγκιπες* μὲ τὴν *Ἐλληνικὴν Ναυαρχίδα*. *Βοσκοπούλαν τῆς Δίρφης* καὶ *Χιονοσκεπῆ Δίρφην*· — ὁ *Ἥρως Θησεὺς* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Ζοφερὸν Νέφος* καὶ *Θεαγένην*· — ὁ *Ἱππότης τοῦ Ἀστέρος* μὲ τὸ *Ζοφερὸν Νέφος* καὶ *Συννεφώδη Αὐγήν*· — ὁ *Σοφὸς Πιττακὸς* μὲ τὸν *Βαρδαλαμπύμπαν*, *Κόκκινην Ἐξοχὴν* καὶ *Κόρην τοῦ Ἀσωποῦ*· — ὁ *Ἐλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις* μὲ τὴν *Δημότιδα Βώλου*, *Γαλλικὴν Σημαίαν* καὶ *Σμυρνηοπούλαν*· — ὁ *Κωνστ. Γ. Μαχαιρᾶς* μὲ τὴν *Ἀμαρυλλίδα*, *Ἀνυπόμονην Καρδίαν* καὶ *Φαγᾶν*· — ὁ *Νὰν - Λίγγ* μὲ τὴν *Ἀδηφάγον Στρουθοκάμηλον*, *Ἰωάννην Μαρκέττη* καὶ *Ναυτοπούλαν* — ἡ *Σοφία Δ. Χασιώτου* μὲ τὴν *Βιργινίαν Δυκιαρδοπούλου* καὶ *Μενεξεδένιαν*· — ὁ *Νεαρὸς Μουσικὸς* μὲ τὴν *Χαλιμὰν* καὶ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Πενθοῦσαν Καρδίαν* (ἡ ἔκθεσίς σου ὡραία· φαντάζομαι τί θαυμασία· ποῦ θὰ εἶνε ἡ τοποθεσία τοῦ κτήματός σας καὶ ἤθελα πολὺ νὰ δεχθῶ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησίν σου, ἀλλὰ ... ἀλλά...) *Βασιλέα τοῦ Καταρρόου* (ὀφείλεις 20 λεπτά, ὁ ὁτι δύο σου τετράδια δὲν εἶχαν μέσα τὸ δεκάλεπτον·) *Πόλκαν Μαζούρκαν* (ὁ καϊμένος ὁ Τόμ! νὰ κατέβῃ «ἀεροναυτικῶς» ἀπὸ τὴν ταράτσαν! πῶς δὲν ἐσκοτώθηκε! ...μὰ διατί δὲν μου γράφεις συχνότερα;) *Ἔνδοξον Ψαριανήν*, *Σελαπὲν* (δυστυχῶς δὲν δημοσιεύω τοιούτου εἴδους πληροφορίας· θὰ κρατήσῃς αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον;) *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν* (ὅλα ἐλήφθησαν) *Χρυσῆν Ἀνθοδέσμην* («Βράχον τῶν Γλάρων» ἔστειλα· ὥστε ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον θὰ σ' ἔχωμεν ἐδῶ· καὶ τί θὰ σπουδάσῃς;) *Δ. Κ. Διαμαντόπουλον* (τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο θὰ δημοσιευθῇ.) *Ἐλίχρυσον* (κάμε λοιπὸν γρήγορα νὰ μεγαλώσῃς νὰ μου γράφῃς μὲ τὸ δικό σου χεράκι ἀφ' οὗ με ἀγαπᾷς τόσον· εὖγε διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα»· ἂν δέν σου δίδῃ κόπον, στεῖλε τὰ γραμματόσημα· ἡ Κικὴ θὰ χαρῇ πολύ·) *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου* (ἐλπίζω ὅτι ἔγινες πλέον καλὰ ἀπὸ τὸ πέσιμον· βλέπεις ὅτι ἡ πρότασίς σου ἐξακολουθεῖ νὰ συζητῆται· νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ τελειώσῃ·) *Ἰωάννην Χρ. Ρηγοπούλου* (ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες· εἰπὲ χαρετίσματα εἰς τὸν μπαμπᾶ σου καὶ ἐνθύμισέ του ὅτι πρὸ ἐτῶν ὑπῆρξε φίλος μου, ὅτι μοῦ ἔγραφε μίαν φορὰν καὶ ἐκείνος, ὅπως σήμερον μοῦ γράφεις σύ. Τὸ «ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων» τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀκόμη, ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του· δηλαδὴ ὁ μπαμπᾶς σου ἔκαμε τὴν πρότασιν·) *Δενδροστοιχίαν τῶν Ἀθηνῶν*, *Μόζαρτ* (ἔστειλα· γράφε μου συχνά, τώρα ποῦ ἔχεις ἡσυχίαν·) *Κρητικὸν Κάστανον* (περιμένω νὰ μου περιγράψῃς καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐκδρομάς σου·) *Παρασκευὴν Γ. Τσουβαλτζῆ* (ἔστειλα·) *Ἀδαμαντίαν Δ. Παναγιωτοπούλου* (ἔγινες καλά;) *Διοπτροφοροῦσαν* (ἡ ὁποία διεσκέδασε πολὺ μὲ τὸ τετράδιον τοῦ *Καρχαρία τοῦ Φαλήρου*· ὅσον διὰ τὴν γνώμην του, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε προσβλητική· εἶνε εὐφυὲς γνωμικόν, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἁπλῶς ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰκολουθῇ τὸν ἄνδρα ὡς σύμβουλον καὶ προστάτην· καὶ ἐγὼ τὸ παραδέχομαι αὐτό· ἔξαρνα ὅ,τι θέλῃ ὁ *Ἀνανίας* κάμνουν καὶ αἱ δώδεκα ἀδελφαί του·) *Ι. Α.* (ἡ *Σφὰ Μπερνάο* εὑρίσκεται τώρα εἰς τὸ Παρίσι καὶ παίζει κάθε βράδυ τὸν «Ἀετιδέα» τὸ περίφημον δράμα τοῦ Ρονσὰν εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ἀναγεννήσεως» τὸ ὁποῖον εἶνε ἰδικόν της· ἄλλα δὲν εἴξεύρω·) *Τσιγαρέλλαν* (θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς λαμπροὺς βαθμούς·) *Ἐρωνείαν τῆς Εἱμαρμένης* (μὲ πολλὴν εὐχαριστησιν ἀνέγνωσα τὸ «πρῶτον σου ἔργον» ὡς ὀνομάζεις τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι ἐγέλασα πολὺ ὄχι εἰς βάρος σου, ἀλλὰ μὲ τὰ ὡραῖα χαριτολογήματα· βλέπεις ὅτι θὰ με ἀδικήσῃς ἂν δὲν μου γράψῃς συχνά·) *Βιργινίαν Καραμέρου* (ποῦ εἶνε τὸ ψευδώνυμόν σου;) *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου* (ἡ ἰδέα τοῦ ὕμνου μοῦ ἤρεσε πολύ· ἡ στιχουργία ὅμως φαίνεται ἔργον πολὺ πρωτοπείρου·) *Κίχλην* (εὖγε πολὺ ὡραῖα ἀπήντησες εἰς τὴν κυρίαν ἐκείνην· ὅς ἴδωμεν λοιπὸν τί μεγάλην ἔκπληξιν μᾶς προετοιμάζει ὁ Σύλλογός σας διὰ τὸν Ὀκτώβριον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου·) *Παρήγορον Ἄγγελον* ([Ε] δι' ὅσα ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη γράφεις ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνοπαίδος» πολὺ πολὺ ἐλυπήθην κ' ἐγώ, διότι ὡς φαίνεται, ἐχάθη ἡ ἐπιστολὴ ποῦ ἔστειλες τὸν Δεκέμβριον· κρῖμα, ἔπρεπε νὰ τὴν στείλῃς συστημένην·) *Λεχωνίτικο Κεράσι* (ἔστειλα·) *Ζὶκ - Ζὰκ*, *Ζοφερὸν Νέφος* (δὲν πειράζει ἂν τὸ ποσὸν εἶνε μικρόν, ἀρκεῖ ἡ προθυμία νὰ εἶνε μεγάλη· τὸ Π. Πνεῦμα καλὸν καὶ θὰ δημοσιευθῇ· τὸ «Παπαδόπουλος» γράφεται καὶ μὲ ἕνα πῖ καὶ μὲ δύο· μὲ δύο εἶνε ἴσως ὀρθότερον, ἀλλὰ μὲ ἕνα ἁπλούστερον καὶ συντομώτερον...) *Δοξίαν* (χείμαρρος ἐνθουσιασμοῦ ἡ ἐπιστολή σου! χαίρω ποῦ σου ἀρέσουν ὅλα·) *Σμυρνηοπούλαν* (αἱ ἐπιστολαί σου ἐλήφθησαν ὅλαι· χαίρω διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ φίλου μου *Γρηγοροπούλου*·) *Τριπέφαλον Κέρβερον* (ἡ εἰσφορά σου ἐλήφθη· καὶ χαίρω ποῦ θὰ μιμηθῇς τὸ παράδειγμα τοῦ *Ἀγγουρολογιωτάτου*, τὸ ὁποῖον ἔγινε πλέον γενικόν·) *Ἀνδρέαν Δ. Τρίκαρδον* (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ πατριωτικά σου αἰσθήματα·) *Ἠλίαν Γ. Σαντετζόγλου* (πολὺ ἐπιθυμοῦσα νὰ μου γράψῃς τακτικά· ἂν εἶνε ὀρθαὶ αἱ λύσεις σου, δύνασαι νὰ ἴδῃς μόνος σου, συγκρίνων αὐτὰς μὲ τὰς δημοσιευθείσας· λυποῦμαι διὰ τὴν ἀταξίαν τοῦ ταχυδρομείου σας, ἀλλὰ τί ἄλλο εἰμπορῶ νὰ κάμω ἐγώ, εἰμὴ νὰ στέλλω τὰ φυλλάδια τακτικώτατα;) *Εὔθυμον Ναύτην* (ἔχει καλῶς·) *Ἑλληνομαθῆ Ἀμερικανόπαιδα* (ἔστειλα· ἡ ἀποστολὴ διεκόπη πρὸ μηνὸς· εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα·) *Ριγολέττον* (τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου δέν μου ἔφανη κατάλληλον, καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰλλαχθῇ· τὸ «Παιδικὸν Πνεῦμα» εἶνε τυπωμένον ἐπὶ τῆς πρώτης περιόδου τῆς Διαπλάσεως, ὅταν ἐξεδίδετο δίς τοῦ μηνὸς μὲ συνδρομὴν 6 φράγκων· ἀπὸ τοῦ 1894 ἔγινεν ἑβδομαδιαία μὲ συνδρομὴν 8. ὥστε ἡ εἰδοποίησις ποῦ εἶδες εἶνε παλαιά·) *Σ. Ι. Σουμελίδην* (ἔστειλα·) *Φλογερὰν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου* (προσεχῶς· ἀλλὰ πολὺ ἀραιὰ μοῦ γράφεις!) *Κατσκρομάλλαν* (καλὰ σοῦ λέγει ἡ μαμά σου· δὲν ἔρχομαι, διότι ἔχω πολλὰς ἐργασίας· ἔπειτα ὁ σκοπός μου δὲν εἶνε νὰ μὲ βλέπουν τὰ καλὰ παιδάκια, ἀλλὰ νὰ μὲ διαβάζουν·) *Λευκὴν Κομέλιαν* (εὖγε διὰ τὰς προσόδους· καὶ εἰς τὰ ματάκια σου ἀς λάμπῃ πάντα ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης·) *Καυκασίαν* (περίμενε καὶ θὰ λάβῃς) *Ἐνζολωρᾶν* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβε μετὰ τὴν 29 Ἰουλίου θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 18 Σεπτεμβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰχναρίῳ μας εἰς φαντίλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

387. Λεξιγρίφος.

Εἶμαι πόλις· κι' ὅλοι οἱ λύται
εὐκολώτατα θὰ ἰδοῦν
Πῶς ἓν ἔντομον κ' εἰς φθόγγος
μουσικός μ' ἀποτελοῦν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δύτου τῆς Ὕδρας [Ε]

388. Ἀναγραμματισμός.

Εἰς τὰ σπλάγνα σου θὰ μ' εὕρῃς
ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσῃς.
Ζήτησέ με εἰς ἐπαίτας
ἂν με ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παμίσου [Ε]

389. Αἴνιγμα.

Ἀπέθανα σὲ γηρατειὰ βαθειὰ
Κ' ἄφησα γυιοὺς καὶ ἐγγόνους καὶ δισέγγονα.
Ὅμως γονεῖς καθόλου δὲν ἐγνώρισα,
Καὶ ἀφάνισα τὴν ἴδια μου εὐτυχιά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κεφαυνοῦ [Ε]

390. Ρόμβος.

Ἀρχήν μου καὶ τέλος ὁ ἥρως τὰ ἔχει.
Τὸ δεύτερον ὅλην τὴν γῆν περιβρέχει.
Τὸ τρίτον μου λάμπει λαμπρόν,
Τὸ τέταρτον δὲ κτητικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δίχρώμου Φουξίας [Ε]

391—392 Μεταμορφώσεις.

1. Ὁ *Λασὰν* διὰ 5 μεταμορφ· νὰ γίνῃ *Σάρα*.
2. Ὁ *Ἀλῆς* διὰ 10 » νὰ γίνῃ *Παῦλος*.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ τῶν Συνδρομητῶν [Ε]

393. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Φωνηεντολίπου.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις, ὧν τάρχικὰ νὰποτελοῦν φωνηεντόλιπον γνωμικὸν ἐκ δύο λέξεων· τούτων ἡ πρώτη θὰ ἔχῃ δύο σύμφωνα, ἡ δὲ δεύτερα τρία:

Βῶλος, θηρῶ, τρόπος, ἕδρα, Ἄρης.

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Κ. Δεκαβάλλα [Ε]

394. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ καθὼς καὶ τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν δύο γυναῖκας διασήμους τὴν μὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν τὴν δὲ εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν.

1. Πόλις ἀρχαία τῆς Ἑλλάδος. 2. Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 3. Ἑρπετόν. 4. Μυθολογικὸν πρόσωπον. 5. Οὐράνιον σῶμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰρυνιάρας [Ε]

395. Φωνηεντόλιπον.

★ λ-ν-πτχ-δνζ-τ-θ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μονογενοῦς [Ε]

396. Γρῖφος.

η
η η η
η ΙΚ η Θ 'κεῖ
η η
η
φωτι

Ζήτω!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κοραλλίας Μασσαί. [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 25.

308. Ἀλάσκα (ἄλας, Κ.)— **309.** Ἀντιόπη (ἄν, τί, ο, πτ.)—**310.** Πατρίς, Πάρις, παῖς, πᾶς. —**311.** Ρακῆ—ἄκρη.

312. ΠΙΤΥΣ
ΜΥΡΩΝ
ΠΥΘΙΑ
ΦΩΚΙΣ

313. ΕΑΡ (πειΡΑ Εἶνε)
ΑΡΑ (πΑΡΑξενος)
ΡΟΗ (Η ΟΡευγία)

314. Μὴν ἀναβάλῃς διὰ τὴν ΝΑΞΟΣ αὔριον ὅ,τι δύνασαι νὰ πράξῃς σήμερον.— **315.** Ἦτο ὄνειρον.—**316.** Η Μεσσήνη (ἡ μέση νέ.)—**317** ΠΑΡΑ, ΑΡΗΣ, ΡΩΜΗ, ΗΜΑΡ (ΠΑΡΗλιξ, ΑΡΩΜα, ΡΗΜΑ, ΑΣΗΡ) **318.** Πρέπει νὰ πειθώμεθα τοῖς ἄρχουσι.—**319.** Πάταξον μέν, ἄκουσον δέ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1900 Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 33

Η ΜΑΓΙΚΗ ΡΑΒΔΟΣ

Εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς μεγάλης οἰκίας μὲ τὰ πολλὰ πατώματα, εἰς ἓν δωμάτιον εὐρύχωρον ἀλλὰ ὑγρὸν καὶ σκοτεινόν, ἐκατοικοῦσε μὲ τὴν θυγατέρα της πτωχή τις χήρα, ἡ ὁποία μόλις καὶ μετὰ βίας ἐκέρδιζε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ράπτουσα ἀσπρόρρουχα.

Ἐπάνω, εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, ἐκατοικοῦσεν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας, ἄλλοτε βιομήχανος, σήμερον πολὺ πλούσιος καὶ φημιζόμενος διὰ τὰς δωρεάς του εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, εἰς τὰ Ὀρφανοτροφεῖα, εἰς τὰς Σχολὰς τῶν Ἀπόρων, παντοῦ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Μιχαηλίδου ἦτο ἀναγεγραμμένον μεταξὺ τῶν εὐεργετῶν.

Ὁ κύριος αὐτὸς ἦτο πατὴρ ὀκταετοῦς παιδίου, τὸ ὁποῖον ἀναντιρρήτως ἦτο τὸ ὡραιότερον ἀγγελάκι τῶν Ἀθηνῶν. Εἶχε μακρυὰ μαλλιὰ ξανθά, στιλπνὰ καὶ σγουρά, πίπτοντα ἀφθόνως ἐπάνω εἰς τὸ πλατὺ κολλάρον τῆς ναυτικῆς του στολῆς, τῆς κυανολεύκου· ματάκια γαλανά, τὰ ὁποῖα σᾶς ἠτένιζαν μὲ εἰλικρίνειαν, μὲ καλωσύνην καὶ ἀθωότητα· μικρὸν στοματάκι, κόκκινον σὰν κεράσι τῆς Κηφισσιᾶς· κομψόν, παχουλὸν σωματάκι, καὶ πρὸς ἐπίμετρον, καρδίαν ἄδολον καὶ ἀγαθήν.

Τὸ παιδάκι ἀγαποῦσε νὰ παίζῃ μ' ἕνα μπαστοῦνι ἀπὸ ἔβενον, σκαλισμένον περιεργότατα, τὸ ὁποῖον εὗρε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ βάθος παλαιοῦ, ἐγκατελελειμμένου ἑρμαρίου.

Ὁ κύριος Μιχαηλίδης ἤξευρε διὰ τὸ μπαστοῦνι αὐτὸ κάποιαν ἱστορίαν πολὺ παράξενην, ἀλλὰ δέν την διηγεῖτο ποτὲ εἰς κανένα, διότι ἐφοβεῖτο πάντοτε μή τον περιπαίξουν.

Τὸ μπαστοῦνι αὐτὸ ἦτο σωστὴ μ α γ ι κ ὴ ρ ά β δ ο ς, τὴν ὁποίαν μία Νεράϊδα εἶχε χαρίσῃ τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς τὸν πρόπαππον τοῦ κ. Μιχαηλίδου, εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς φιλοξενίας, τῆς ὁποίας ἔτυχε παρ' αὐτοῦ. Ἤρκει, ὅταν τὴν ἐκτικὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνός, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ μείνουν νηστικαί.

Διὰ τοῦτο συνήθιζε νὰ λέγῃ, ὁμιλῶν περὶ τῶν ἐνοίκων τοῦ ὑπογείου: «Τίμιοι ἄνθρωποι αὐτὴ ἡ κυρὰ Φανῆ καὶ ἡ κόρη της· χαίρεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔχῃ τέτοιους νοικάριδες. Μακάρι νὰ ἦταν ἔτσι καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ποῦ πρέπει νὰ τούς το ζητήσω δέκα φορές, γιὰ νὰ μου δώσουν ἕνα νοῦκι. Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ πειὸ εὔποροι ἀπὸ τὲς ράπτριες!»

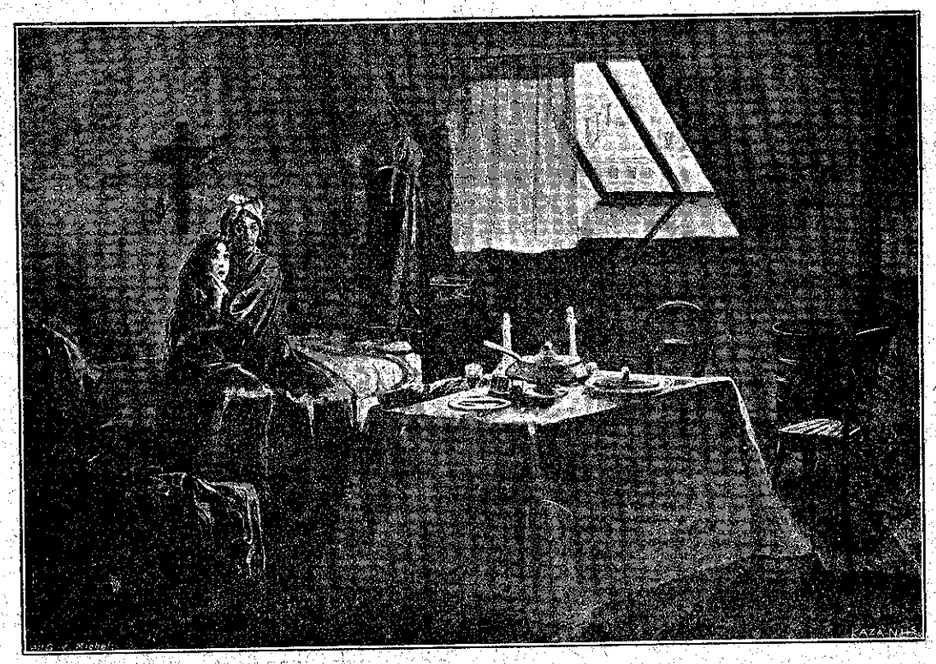

«Μία τράπεζα ἐστήθη μόνη της.» (Σελ. 274, στήλ. α'.)

Ἀλλὰ ἦλθε χειμὼν δριμύς, ἡ χήρα μὲ τὴν κόρην της δὲν εἶχον τώρα πολλὰς ἐργασίας, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ κάμουν χρέος εἰς τὸν φωμᾶν, εἰς τὸν μπακάλην, εἰς τὸν μανάβην. Τὸ ψῦχος ἦτο φοβερὸν καὶ δὲν εἶχαν νὰνάψουν ὀλίγην φωτιάν!. Ἔπειτα ἐτελείωσε καὶ ὁ μῆνας, ἦλθεν ἡ πρώτη, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ πληρώσουν τὸ ἐνοίκιον κατὰ τὸ σύνηθες.

Ἀλλὰ κανεὶς εἰς τὰς χεῖράς του, νὰ διατυπώσῃ μίαν οἱανδήποτε εὐχὴν ἀγαθήν, καὶ ἡ εὐχὴ ἐξεπληροῦτο ἀμέσως.

Ὁ μικρὸς Κωστάκης ἀγαποῦσε πολὺ τὴν χήραν καὶ τὴν κόρην της, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐχάϊδευαν μὲ ἀγάπην τὸ μάγουλον, κάθε φορὰν ποὺ τον ἀπαντοῦσαν εἰς τὴν αὐλήν. Ἀλλὰ καὶ ὁ μπαμπᾶς του ἐξ ἄλλου ἔτρεφε μεγάλην ἐκτίμησιν πρὸς τὰς πτωχὰς αὐτάς, διότι ποτὲ δὲν ἐλησμόνουν νὰ πληρόνουν τὸ ἐνοίκιόν των, τα-